

Naslov originala: Diana Palmer THE RAWHIDE MAN

SKRIVENE STRASTI

Napolju je grmelo i sevalo, ali mlada žena koja je stajala u salonu elegantne kuće u džordžijanskom stilu bila je suviše opsednuta svojim bolom i problemima da bi obraćala pažnju na tu zastrašujuću grmljavinu. Čula su joj otupela od onoga što joj se dogodilo u poslednja dva dana.

Elizabeta Meriam Vajt imala je dvadeset i dve godine, a osećala se kao da ima pedeset godina. Duga bolest njene majke bila je iscrpljujuća za nju. Nije očekivala da će konačni gubitak tog dragog bića biti ovakva trauma. Njen život je najednom postao prazan. Više nije imala nikog. Njena polusestra otišla je tog jutra za Pariz sa svojim delom

nasledstva koje joj je ostalo posle majke. Njih dve nisu nikad bile bliske, ali Bes se nadala da će Kristi pokazati malo više osećanja nakon tragičnog gubitka. Doduše, trebalo je da zna da je Kristl potpuno nezainteresovana. Za sve vreme duge majčine bolesti nije pokazala volju da pomogne oko nege. Govorila je da ima dovoljno novca da plate nekom da to radi.

Dovoljno novca! Kakva ironija, razmišljala je Bes. Bilo je dovoljno novca dok otac nije umro i dok se majka nije preudala za Džonatana Smita i prebacila poslove na njega. Karla je bila nezainteresovana za finansije. Bilo joj je važno samo da sačuva onaj dragoceni deo akcija uložениh u naftnu korporaciju u Teksasu. Plašila se da te akcije ne preuzme Džud Langston. Njegov otac i Besin, otac osnovali su tu korporaciju.

Bes je zadrhtala kad se setila Džuda. Oduvek ga se plašila. Delovao je krajnje neumoljivo, sirovo i neranjivo. Nije bio na sahrani, ali Bes je znala da će on uskoro doći zbog testamenta njene majke.

Prišla je prozoru i naslonila glavu na okno. Zatvorila je oči. Oh, mama. kako je samoća teška, razmišljala je utučeno. Nikad nije mislila da čovek može da bude toliko prazan.

Iza nje su ostale dve duge godine. Karla je болоvala od raka kostiju koji nije reagovao ni na kakvu terapiju. Nije pomagalo ni zračenje ni hemoterapija. Sama Karla odbijala je svaki razgovor o transplantaciji kosti. Čekala je hrabro svoju smrt, a Bes je pokušavala da joj olakša i pomogne. Nije joj bilo lako. Majka je postajala sve nervoznija i zahtevala je sve više. Ali Bes ju je volela i brinula se predano o njoj. Bila je potpuno sama. Kristl je bila zauzeta svojom romansom s francuskim grofom i nije došla sve dok Karla nije umrla. Tada je došla samo da bi pokupila svoj deo nasledstva, naravno. Bila je nezadovoljna onim što joj je ostalo. Bes ju je podsetila da su bolnički i doktorski računi presušili ionako siromašne finansijske izvore. A tada je pitala Kristl za naftne akcije ...

„Moraćeš da prodaš kuću, Bes" rekla joj je Kristl kad je shvatila situaciju. „Dugovi su ogromni i kuća je pod hipotekom."

„Čim bude saznao od advokata, Džud Langston će doći ovamo da mi presudi" rekla je Bes zamišljeno. „Toga si svesna, zar ne?"

„Onaj privlačni čovek" klimnula je Kristi glavom zamišljeno. „Nije mi jasno zbog čega je tako krut. Sa svojim izgledom mogao bi da ima svaku ženu koju poželi i da mu život bude zabava. Ali on se posvetio samo nafti, stoci i onom svom detetu." ' '

„Keti je sada već velika devojčica" promrmljala je Bes. „Ima deset godina."

„Da, ti to znaš bolje od mene. Svakog leta odlaziš tamo na sastanke, zar ne? Ove godine nisi išla" podsetila je Kristl.

„Morala sam da budem pored majke" rekla je Bes.

„Znam da ti je bilo teško, dušo. Pomogla bih ti, zaista bih ti pomogla, ali..." slegla je ramenima. „Šta ćeš uraditi sa akcijama?"

„Bila bih najsrećnija da nemam tu brigu. Plašim se susreta s Džudom. Bilo bi divno da mama nije vezala akcije na takav način."

„Oh, ona ga nije podnosila" nasmejala se Kristl. „Nikad nije htela da ide na sastanke, jer je znala da će on biti tamo. Zašto su njih dvoje bili neprijatelji?"

„Zato što je mama bila dama i volela je društvo" rekla je Bes ogorčeno. „Džud ne podnosi takve žene. Znaš da je Ketina majka bila takva. Ona je prekinula veridbu s njim dok je on bio u ratu i udala se za drugog, iako je nosila njegovo dete. Zbog toga se on gnuša takvih žena. Nije podnosio majku, a ne podnosi ni mene. Majka je umrla, ali meni je ostala borba s njim."

„Uspećeš ti da se izboriš. dušo" zagrlila ju je Kristl.

Pogledala je vitku i elegantnu figuru svoje sestre. Bes je delovala otmeno i inteligentno. Iz cele njene pojave izbijale su te crte.

„Da se izborim? Zar kad je u pitanju Džud?" nasmejala se Bes utučeno. „Kad mi je bilo četrnaest godina, videla sam njegov sukob s jednim naoružanim čovekom. Bila sam s tatom na ranču Langstonovih. Jedan od Džudovih ljudi naljutio se nešto na njega. Popio je malo više, uzeo pušku i krenuo s njom prema Džudu. On se uopšte nije uplašio. Pošao je prema čovjeku odlučno, uzeo mu pušku i prebio ga tako da je ovaj do kraja molio za milost."

„Oči ti sijaju dok govoriš o njemu" primetila je Kristl. „On te uzbuđuje, zar ne?"

„On me plaši" nasmejala se Bes nervozno.

„Naivna si, Bes, za svoje godine" odmahнула je Kristl glavom. „To nije strah, ali ti nemaš dovoljno iskustva da prepoznaš osećanja u sebi. Sada moram da pođem. Džek me čeka na aerodromu. Obavesti me kako stvari napreduju."

Nakon ovih reči Kristl je otišla i Bes je ostala sama. Nije imala rođaka, niti bliskih prijatelja. Jednostavno, nije bilo prilike da stekne prijatelje. Pored bolesne majke, koja je zahtevala stalnu negu, nije joj ostajalo vremena za druženje.

Misli su joj se vratile Džudu. Znala je da treba ubrzo da ga očekuje. Čim bude shvatio da Bes ima kontrolu nad njegovim dragocnim akcijama, doći će da se obračuna s njom. Nije mu uspelo da potčini Karlu, neće mu uspeli da to učini ni s njom. Imala je te akcije i nameravala je da ih zadrži. To je bilo sve što joj je ostalo i što je moglo da joj obezbedi kakvu takvu egzistenciju.

Udaljila se od prozora i otišla u hol. Sela je na stepenište i provukla prste kroz svoju dugu, plavu kosu. Setila se ponovo svoje lepe sestre.

Kristl je bila raskošna lepotica, naglašenih i bujnih oblina. Ona je bila previše vitka i neugledna u poređenju sa svojom sestrom. No, i ona će valjda uspeti da nađe nekog i da se uda jednog dana.

Kristl je bila u pravu. Moraće da proda kuću. Sve je bilo prezaduženo. Akcije će joj omogućiti da živi, ali ne i da izdržava tu veliku kuću.

Uzdahnula je i ustala naglo. Mora da radi nešto, pomislila je. Sređivaće fioke. To će joj pomoći da ne misli toliko na svoju bezizlaznu situaciju.

Poskočila je uplašeno kad je čula zvono na vratima. Nije očekivala nikog po ovakvoj kiši.

Pogledala se u ogledalo. Kosa joj je bila raščupana, ali nije imala vremena da je sada sređuje. Nije bila ni našminkana. Delovala je iscrpljeno i bledo. Mora da je opet neki potražilac duga, razmišljala je dok je išla prema vratima. Otkako je majka umrla, svaki čas joj se javljao neko kome su bile dužne.

Zadrhtala je kad je otvorila vrata i ugledala svog posetioca Visok, vitak, obučen u dobro skrojeno i skupoceno odelo, delova je kao da je sišao sa stranica nekog modnog časopisa. Njegovo preplanulo lice bilo je hladno i bezizražajno. Ustuknula je unazad od straha.

— Očekivala si me, zar ne? — rekao je Džud Langston kratko.

— Naravno — klimnula je glavom. — Neću da te pitam zašto si došao. Očigledno, saznao si za testament

Ušao je unutra i zatvorio vrata za sobom.

— Gde bismo mogli da porazgovaramo?

Uvela ga je u salon.

— Naravno — nasmejao se. — Ovo je pravo mesto za razgovor. Maniri pre svega, zar ne? Da li ću biti poslužen kafom? Ili možda posluga ima slobodan dan?

Pogledala ga je oštro.

— Majka mi je umrla pre dva dana — podsetila ga je. — Ostavi svoj sarkazam za neku drugu priliku. Dobićeš kafu, a posluge nema. Već godinama ne držimo poslugu. Zar ti nije jasno da su akcije kojih ti želiš toliko da se dočepaš jedino što mi je ostalo i da jedino to može da me spase od gladi?

Gledao ju je kao da ga je iznenadila time što je rekla. Bes se okrenula i pošla prema kuhinji.

— Idem da ti skuvam kafu — rekla je hladno.

Dok je kuvala kafu malo se smirila. Mora da bude pribrana i da ne dozvoli sebi da padne u vatru. To je bila njena jedina šansa protiv Džuda. Kad se vratila u salon, Džud je stajao kraj kamina i gledao s prezirom portret Karle i Bes koji je bio okačen iznad kamina.

Okrenuo se prema njoj kad je čuo da ulazi. Posmatrao je dok je sipala kafu. Pružila mu je jednu šoljicu.

– Zapamtila si da pijem kafu bez mleka — primetio je.

– Trebalo bi da budem polaskan zbog toga.

– Kako je Ketī? — prekinula ga je.

– Dobro je. Raste brzo. Pitala je za tebe. Iznenadila se što nisi došla ovog leta.

– Nisam mogla da ostavim majku — odgovorila mu je.

Zagledao se u nju, a onda je slegao ramenima.

– Dosta je bilo praznih razgovora — rekao joj je odlučno.

– Ti se vraćaš sa mnom u San Antonio.

– Šta? — zapanjila se.

– Dobro si me čula — rekao joj je mirno. — Jedini način da kontrolišem akcije je da se oženim s tobom. Prema tome, to ću učiniti.

– Ne dolazi u obzir!

– Godinama sam čekao da se domognem tih akcija i sada ću ih imati. Ako prihvatiš moj predlog, obećavam ti da ću izvući maksimum iz tih akcija.

Pocrvenela je u licu od gneva.

– Otkud ti ideja da ću prihvatiti taj predlog? — upitala ga je hladno. — Ti si bezdušan i ne interesuje te niko na svetu sem Ketī!

– Udaćeš se za mene, pa makar morao da te odvučem na silu pred matičara — pripretilo joj je.

– Ne možeš da me primoraš da se udam za tebe!

– Zaista? — podsmehnuo se, a onda je ustao i izašao iz sobe.

Bes je gledala bespomoćno za njim. Šta da učini?

Vratio se kroz nekoliko trenutaka. U ruci mu je bio njen kaput.

– Isključio sam ti struju — rekao je. — Kad budemo otišli u San Antonio, javi se svom zastupniku i reci mu neka proda kuću. Ako budeš želela nešto od ovih stvari, sredićemo da nam to prenesu. Sada se obuci da pođemo.

Nije mogla da poveruje da joj se sve ovo događa. Bila je skamenjena. Osetila je da joj on oblači kaput.

– Neću da idem! — uzviknula je.

– Ne pričaj koješta — bio je sasvim pribran. Podigao je u naručje i izneo iz kuće.

II

Ne, ovo ne može biti stvarnost. Mora da je u pitanju san, govorila je Bes sebi dok je sedela pored Džuda u kabini njegovog aviona. Ovo jednostavno ne može biti stvarnost!

Ali, zvuk motora je zaista bio stvaran, kao i Džudovo ozbiljno lice. Čutao je, koncentrisan potpuno na vožnju.

Karakteristično za njega, ne bi poverio svoj život drugom pilotu. On je hteo da u svakom trenutku ima kontrolu nad svakom stvari u svom životu. Baš zbog toga je i želeo akcije koje su pripadale njoj. To je bio razlog i tome što se nikad nije oženio. Kad bi se zaljubio, trebalo bi da jedan deo svog života prepusti nekom drugom, a to nije dolazilo u obzir.

Kako da se izvuče iz svega ovoga, razmišljala je grozničavo. Mora da postoji način. Setila se testamenta. Karla se pobrinula da ga onemogući da se dokopa akcija. Jedini način koji bi mu omogućio da dobije te akcije bio je da se oženi s njom. A to, Karla je bila ubeđena, Džud ne bi nikad učinio. Nije voleo Bes. To su svi znali. Njih dvoje se nikad nisu slagali.

Pre dva leta, kad su se poslednji put videli, imali su veoma neprijatnu scenu zbog Ketii. Bes je pocrvenela kad se setila reči koje joj je Džud uputio tom prilikom. Nije se obazirao na to što nisu bili sami ni što su ljudi slušali zapanjeno njegove, grube i uvredljive reči.

Keti je ispričala Bes kako se potukla s jednim dečakom u školi. Bila je ponosna što je postupila onako kako bi postupio njen otac. Suprotstavila se dečaku koji je bio jači od nje i prebila ga. Bes se nije složila s njom. Smatrala je da to nije u redu, jer Keti je imala već osam godina. Uveče, kad su izašli na večeru u jedan restoran s nekolicinom članova porodice, ona je rekla Džudu da misli da je Ketin postupak užasan.

„Zašto ne bi bilo u redu da se Keti bori za sebe?“ pitao je Džud. „Taj dečak ju je prvi udario.“

„Ona je devojčica“ pokušala je Bes da mu objasni. „Trebalo bi da se ponaša kao devojčica. Oblači se i govori kao da je dečak. Šta pokušavaš da napraviš od tog deteta, zaboga?“

„Hoću da je naučim da se bori“ odgovorio joj je hladno.

„Hoćeš da je naučiš da bude muškara i grubijanka!“

To ga je razjarilo. Ustao je polako gledajući je ledeno.

„Keti je moja kćerka“ započeo je preteći. „Ja ću odlučiti šta je dobro za nju, a šta nije. Ne treba mi pomoć jedne razmažene damice koja ne bi bila u stanju da se suoči ni s najmanjim in problemom u životu. Imaš veoma visoko mišljenje o sebi kad misliš da možeš da mi govoriš kako da vaspitavam svoje dete! Otkud ti pravo da se mešaš u to? Ti ne bi bila sposobna da budeš majka nekom detetu!“

Vikao je toliko da su ljudi počeli da se okreću prema nji- hovom stolu i da ih gledaju radozno. Bes se osećala krajnje neprijatno.

„Ljudi nas gledaju“ rekla mu je tiho.

„Neka nas gledaju!" vikao je i dalje. „Ako imaš toliko smelosti da meni daješ savete kako da vaspitavam dete, onda reci svima kako se to radi. Ubeden sam da bi ljude interesovalo tvoje mišljenje!"

Prebledela je od poniženja i stida. Ali, podigla je glavu ponosno i dodala mirno.

„ Mislím da nema potrebe da ponavljam ono što sam ti rek- la. Bila sam dovoljno jasna."

Ovo ga je razjarilo još više. Počeo je da psuje.

„Glupačo uobražena!" praskao je preteći, „Zašto se ne udaš i ne rodiš sebi dete? Zar ne možeš da nađeš muškarca dovoljno dobrog za sebe? Ili ne možeš uopšte da nađeš muškarca?"

Gledao je podsmešljivo i prezrivo njeno previše vitko telo, a onda se nasmejao i otišao od stola. Bes je ostala suznih očiju. Sedela je još malo s ostalim gostima, mada nije čula ni reči od onoga što su razgovarali. Konačno, ustala je od stola i vratila se u svoju hotelsku sobu. Spakovala je svoje stvari i vratila se kući. To je bilo poslednji put da je videla Džuda. Sada je bila ponovo s njim.

— Kako si tiha, gospođice Vajt — rugao joj se Džud. — Prava dama. Nije bilo ni otimanja, ni vrištanja. Takvo ponašanje ne bi odgovaralo dami, zar ne? Nije otmeno i suviše je ljudsko.

— Vidi ko mi govori o ljudskom ponašanju — nasmejala se prezrivo.

— Nikad nisam ni tvrdio da patim od otmenog ponašanja.

— Da sam imala Visoko mišljenje o tvom ponašanju, ti bi ga opovrgao pre dve godine — podsetila ga je.

— Pobegla si — promrmljao je. — Nisam to očekivao. Nikad ranije nisi pobegla od mene.

— Nisam pobegla — odgovorila mu je hladno. — Jednostavno, nisam videla razlog da ostanem i dalje i da ti pružim priliku da me još vredaš.

— Mislío sam ono što sam ti rekao o Ketí — rekao je namršteno. — Neću da napravim mekušca od nje. Da li ti je to jasno? Nemoj da se usudiš da mi se mešaš u vaspitanje mog deteta.

— Ne brini se — nasmejala se. — Neću biti dovoljno dugo s vama da bih mogla da naškodim.

— Bićeš dugo s nama — prekinuo ju je oštro. — A sada je dosta bilo glupih razgovora. Ne volim da razgovaram dok pilotiram. Ne verujem da bi želela da pogrešim i da se avion sruši.

— Avion se ne bi usudio da učini tako nešto — rekla je ljutito. — Sve što je oko tebe i u tvojim rukama mora da se potčinjava tvojoj volji i tvojim željama.

Iznenadila se kad je čula njegov smeh. No, to je trajalo samo nekoliko trenutaka. Uozbiljio se ponovo i gledao hladno ispred sebe.

Spustili su se na aerodrom u San Antoniju te noći. Bes je bila premorena. Zastala je kod izlaza iz zgrade aerodroma i zagledala se zainteresovano u slike koje su bile okačene na zidu i koje su bile za prodaju. Na slikama su bili seoski motivi sa zapada.

- Oh, kako su lepe slike — rekla je oduševljeno.

- Hajdemo, zaboga — uhvatio je Džud za ruku i poveo nestrpljivo prema izlazu.

Bezazleni dodir njegove ruke opekao je. Istrgla je ruku.

- Zar ne možeš bar načas da prestaneš da gundaš? — upitala ga je uvređeno.

— Stalno se buniš i grdiš . . .

- A ti ne prestaješ da kritikuješ — presekao je pogledom. — Zar misliš da si savršena? Nerviraju me tvoji otmeni maniri.

- Oh, nemoguć si! Nikad se neću udati za tebe! Ne bih se udala ni da me ubiješ!

- Kad bih te ubio, onda bi venčanje s tobom izgubilo smisao — nasmejao se glasno. — Prestani da se buniš. Udaćeš se za mene i neću više da razgovaramo o tome.

Izašli su napolje. Vazduh je bio hladan i vlažan. Bes obavi kaput čvršće oko sebe. Prišli su Džudovom crnom „mercedesu“. Tek kad je sela u kola, Bes je osetila glad. Setila se da nije jela ništa još od doručka.

- Oh, kako si mogao da isključiš struju? — setila se iznervirano. — Sve će se pokvariti u frižideru!

- Pobrинуću se za to. Ionako više nećeš jesti tamo. Kazaćeš mi ime svog zastupnika i on će srediti sve pre nego što proda kuću.

- Ne dolazi u obzir da prodam kuću! Ona pripada mojoj porodici više od stotinu godina!

- Prodaćeš je ako ja kažem da je prodaš — ošinio ju je ledenim pogledom. — U pitanju je samo parče zemlje i stara kuća.

Setila se davnih trenutaka koje je provodila sa svojom porodicom na livadama i u šumama oko kuće. Bila su to nezaboravna proleća i leta. Ne, nikad ne bi mogla da proda tu kuću, odlučila je čvrsto.

- Nikad je neću prodati — rekla mu je odlučno.

- Šta će ti ta kuća, zaboga?! — uzviknuo je iznervirano.

- To je moja kuća, moj dom. Kad se ti budeš urazumio, vratiću se da živim tamo. Pronaći ću neki način da je izdržavam.

- Potrebne su mi tvoje akcije — rekao joj je kratko. — Tvrdoglavost tvoje majke koštala me je, tako reći, korporacije za koju sam radio celog života. Oduzela mi je akcije koje mi pripadaju i dovela me u nezavidan položaj. Trenutno vodim borbu koju bih iako mogao da izgubim.

- O čemu se radi? — upitala ga je.

— Imam jednog neprijatelja u upravnom odboru — odgovorio joj je narogušeno, kao da ga je nerviralo što mora da joj kaže i toliko. — On je lukav i prefrigan i mogao bi da me pretekne. U ovom trenutku skoro smo ravnopravni. Moram da preuzmem tvoje akcije, inače ću izgubiti kontrolu nad korporacijom.

— Zar ne postoji neki drugi način da dođeš do trh akcija?

— Moji advokati upravo rade na tome. Pokušavaju da pronađu neku šupljinu u testamentu tvoje majke. Ali nisu baš optimisti, a nisam ni ja. Ona se postarala da mi onemogući da kupim te akcije od tebe. Ne možeš ni da mi ih pokloniš — i to je uslov naveden u testamentu. Prema tome, jedini način da uzmem te akcije je da se oženim s tobom. U stvari, to je jedini način da ne izgubim korporaciju.

— Korporacija je tvoj problem. Ako možeš da pronađeš neki način da je zadržiš, nemam ništa protiv. Ali, ne dolazi u obzir da se udam za tebe.

— Ni ja baš nisam raspoložen za ženidbu s tobom, ali izgleda da nemam drugog izbora.

— Ja imam!

— Nemaš — odgovorio joj je mirno. — Nemaš nikakve šanse, jer sam ja tako odlučio. Ako je potrebno da se udaš za mene, udaćeš se.

— Mrzim te! — prasnula je nemoćno. — Navedi mi samo jedan razlog zbog koga bi uopšte trebalo da razmišljam o udaji za tebe.

— Ketii — rekao joj je jednostavno.

Zatvorila je oči i uhvatila se za glavu.

— Ti ne želiš da ja budem u Ketinoj blizini. Rekao si to sasvim jasno. Plašiš se da bih mogla da utičem loše na nju.

Zapalio je cigaretu i udahnuo duboko prvi dim.

— Potrebna joj je majka — rekao je konačno. Razmišljao sam o onome što si mi rekla pre dve godine. Ne slažem se s lobom, ali možda si donekle u pravu. Ketii postaje muškobanjasta i gruba. Ne bi joj došlo loše malo nežnijeg uticaja. Osim toga, ona te voli.

— I ja volim nju — prošaputala je. — Ali šta ti meni nudiš? Želiš da uzmeš kontrolu nad mojim akcijama, želiš da ja budem majka Ketii, a šta ću ja dobiti?

Podigao je obrve.

— Šta bi ti želela? Da spavaš sa mnom? Pa, možda bismo mogli da udesimo ...

— Idi do đavola! — uzviknula je uvređeno, svesna sarkazma u njegovom glasu.

— Hajde, divljakušo, reci mi šta bi želela.

— Neću da me primoraš da se udam za tebe!

– Tebi nije jasno da je to jedini način da se oboje spasemo propasti. Budi svesna da je to jedini način da oboje utvrdimo svoje pozicije i da poslušemo s profitom. Verujem da će mi uspeti da ti sačuvam i onu tvoju staru kuću. Ti i Ketu mogle biste da provodite leta tamo.

– Zaista? — trгла se.

– Zaista — potvrdio je i ona je znala da on tako misli.

– Mogli bismo da se venčamo, a onda da se razvedemo ubrzo — sinulo joj je kao spasonosna ideja. — Važno je da zadovoljimo uslove testamenta.

– Ne razmišlјaš o Ketu. Šta bi to značilo za nju?

– Oh — ugrizla se za usnu.

– Ketu je uzbuđena i ne može da dočeka da te vidi. Rekao sam joj da dolaziš i da ćemo se venčati.

– Ona nikada neće poverovati da si ti želeo da se oženiš sa mnom. Znaće da je u pitanju nešto drugo, a ne želja.

– Ne brini se ti za to — podsmehnuo se. — Rekao sam joj da sam oduvek bio potajno zaljubljen u tebe i da se nadam da će mi uspeti da te ubedim da pristaneš da se udaš za mene.

– Oh, užasan si! — vrisnula je. — Džude, pusti me da odem kući. Nemam snage da se borim s tobom. Suviše sam umorna.

– Onda prestani da se boriš. Vidiš i sama da nemaš izgleda da dobiješ tu borbu.

Bila je nemoćna. Osetila je suze u očima. Skupila je svu snagu da ih potisne, ali joj se ipak oteo jecaj.

– Zaboga, Bes, ti čak i ne plačeš kao normalna žena. I tu se uzdržavaš. Prestani, molim te!

Odmahnula je glavom utučeno. Kako je bila sama!

– Prošlo je tek dva dana od kako sam izgubila najdraže biće na svetu. Oh, Džude, ja sam je volela ...

– Sve suze ovog sveta ne bi pomogle da je vratiš — rekao joj je nestrplјivo. — Uostalom, bila bi prava tragedija kad bi se vratila onakva kakva je bila.

Naravno, on nije mogao da saoseća u njenom bolu, jer nikad nije upoznao taj bol. Njegova majka je umrla dok je on bio dete, a otac je bio hladan i nepristupačan. Bio je još nepristupačniji od Džuda.

– Ne želim da živim s tako bezosećajnim čovekom kao što si ti — promrmlјala je potiskujući suze.

– Ipak, živećeš sa mnom. Drugačije ne može da bude.

– Pobeći ću! — rekla je odlučno.

– Pronaći ću te i vratiću te kući — nasmejao se bezbrižno.

– Džude!

— Da li se sećaš onog leta kad si imala petnaest godina? — podsetio je kroz smeh. — Izašla si s Džesom Baumenom i ja sam vas tražio pola noći. Kad sam vas našao, ti si sedela kraj puta, ogrnuta u njegov sako. Uganula si članak na nozi. Džes je pokušavao da zaustavi neka kola da te povezu.

— Sećam se— rekla je natmureno. — Ti si mu razbio nos.

— Kad se razljutim, onda tučem — slegao je ramenima. — Bio sam van sebe od gneva što te je taj nitkov doveo u takvu situaciju. Ne podnosim neodgovornost.

— Ti si me preneo u naručju do kola — setila se.

Nije joj bilo teško da se seti toga. Nikad nije ni zaboravila njegov snažan zagrljaj. Iz njegovog tela izbijala je snaga. Nikad u životu nije se osećala tako zaštićenom kao za tih nekoliko trenutaka koje je provela u njegovom zagrljaju.

— To je bilo onog leta nakon Elizine smrti, pre nego što sam uzeo Ketu od njenog očuha. Tog leta bila si poslednji put duže na ranču. Od tada si počela da me izbegavaš — sećao se.

Obrazi su joj se zažarili od sećanja na tu noć. Tada se dogodilo nešto što je opsedalo kao mora sve proteklo vreme. To je plašilo i zbog toga je izbegavala ranč. Odlazila je samo povremeno da bi videla Ketu. Tada je ostajala samo kratko. Odlazila je i leti kad su bili porodični sastanci. Ona nije pripadala porodici, ali pošto su im očevi bili partneri i prijatelji, uvek su je pozivali na te sastanke.

— Zašto si me izbegavala? — pitao je. — Godinama nismo mogli da se sporazumemo oko nekih stvari, ali ja te nikad nisam povredio.

To je bilo tačno. Sta da mu odgovori?

— Ne znam — prošaputala je.

— Da li si se plašila da ću početi da ti se udvaram? — podigao je obrve.

Pocrvenela je, a onda je čula njegov glasan smeh.

— Tada si imala petnaest godina i bila si još manje privlačna nego sada — pogledao je njene male grudi.

Instinktivno, sakrila je svoje grudi rukama. Bila je toliko zbunjena i postidena da je htela da zaplače.

— Prestani da se duriš, zaboga — rekao je namršteno. — Ubeden sam da neki muškarci vole baš takve žene kao što si ti. Mene ne privlače takve žene, tako da si pored mene bezbedna.

— Hvala ti na pokušaju da me utešiš — promrmljala je hladno.

— Vidi samo, ima u tebi nečeg kad se ljutiš — rugao joj se. — Drago mi je što vidim da nešto može da pomuti tu hladnu eleganciju.

— Moja majka me je vaspitala da budem dama — rekla mu je smireno.

— Očigledno je imala mnogo uspeha u tome — nasmejao se ironično. — No, veruj mi, bila bi daleko uzbudljivija da te je majka vaspitala da budeš žena.

Nije mu odgovorila ništa na tu zajedljivu primedbu. Nastavili su put u tišini. Po svemu sudeći, to mu je baš odgovaralo.

III

Agi Lopez, domaćica Džudove kuće, dočekala ih je na vratima.

— Da li je Besina soba spremna? — upitao je Džud.

— Da, gospodine Langstone — odgovorila mu je Agi !

zainteresovano pogledala Bes. — Moraćemo da vas ugojimo, gospodice. Obećavam vam da ćete kroz nekoliko nedelja dobiti bar koji kilogram. Pripremaću vam najbolju teksašku hranu. Hajdemo sada da vam pokažem vašu sobu, a onda ćete večerati. Mala je otišla da spava. Bila je toliko uzbuđena da nije mogla da zaspi. Oterala sam je u krevet pre nekoliko trenutaka.

— Ali sada je već prošla ponoć! — uzviknula je Bes iznenađeno.

— Zar već počinješ? — upitao je Džud preteći. — Hajde, počni sada da objašnjavaš kada bi Ketu trebalo da ide u krevet. Ti stalno stavljaš neke primedbe. Samo izvoli. Počni da se buniš.

— Deca treba da spavaju dugo. Njima je potreban san, kao i odraslima. U stvari, njima je potrebno daleko više sna. Ti, očigledno, ne vodiš računa o tome. Ni sam ne spavaš dovoljno. Pogledaj se kako izgledaš!

— Šta nije u redu sa mnom? — iznenadio se ljutito.

— Šta nije u redu s tobom? Oh, samo kad me ne bi prekidao, mogla bih da navedem čitav spisak primedbi u vezi s tim!

Agi ih je gledala zapanjeno. Stajala je kraj stepeništa zbunjeno.

— Šta gledaš, zaboga? — narogušio se Džud. — Odvedi Bes u njenu sobu. Nije ti posao da zuriš u nas!

— Zar ćete vas dvoje. . . hoćete li se zaista venčati? — pitala je Agi s nevericom.

— U pitanju je ljubavna svađa — nasmejala se Bes. — Džud voli moje akcije, a ja volim njegovu kćerku.

Džud je nepristojno opsovao i izašao iz sobe. Zalupio je vrata za sobom.

— Jednog dana će taj čovek izlupati vrata i prozore — uzdahnula je Agi. — Život mi je postao veoma uzbudljiv otkako sam došla da radim ovde.

Zagledala se u Bes, a onda je nastavila.

– Ne bi trebalo da me se to tiče, ali moram da primetim da mi ne delujete kao srećna nevesta.

– Ja ne želim da se udam za njega — promrmljala je. — On pokušava da me primora na to.

– Tako sam mislila — odmahнула je Agi glavom. — Radim šest meseci kod gospodina Langstona Još se nije dogodilo da ne sprovede ono što zamisli. Prema tome, jasno mi je zašto se ne usuđujete da ga odbijete. Da li ga dugo poznajete?

– Poznajem ga celog svog života — odgovorila joj je Bes.

– Onda ne treba da vam pričam o njemu — slegla je Agi ramenima. — Čujem da vam je majka umrla. Primite moje saučešće.

– Hvala — prošaputala je Bes osećajući suze u očima.

Agi ju je zagrlila i pomilovala po kosi.

– Vreme ublažava bol — tešila ju je. — Znam kako se sada osećate. Ja sam bila van sebe od bola kad mi je majka umrla. No, vremenom bol otupi. Hajdemo sada. Keti je insistirala da preuredimo sobu kad je čula da dolazite.

Agi ju je uvela u prostranu sobu nameštenu s puno ukusa. Nameštaj, zidovi, tepih i prekrivač za krevet bili su u plavim i belim tonovima. Bes je gledala zadivljeno. U vazi je bilo sveže cveće.

– Kako je lepo — prošaputala je.

– Zнала sam da će ti se dopasti! — čula je uzbuđeni dečiji Glas s vrata.

– Keti! — uzviknula je kad je ugledala dete.

Raširila je ruke i Keti joj potrča u zagrljaj. Smejala se srećno i razdragano. Bila je prava slika svog oca. Imala je crnu kosu i zelene oči i njegovu odlučnu bradu. Bila je i visoka. Već sada je dosegala do Besinih ramena.

– Mirišeš tako lepo — rekla je Keti srećno. — Kao cvet. Uvek si mirisala lepo.

– Hvala, Keti — smejala se Bes. — Kako je u školi?

Keti se namrštila nezadovoljno.

– Mrzim matematiku i engleski. Ali volim da sviram u školskom orkestru. Sviram flautu. Volim da pevam i da crtam.

– Drago mi je što sviraš — rekla je Bes. — Nisi mogla da mi saopštiš lepšu novost.

– Da li si razgovarala s tatom o tome? — upitala je dete sa nestrpljenjem.

– Da — pocrvenela je Bes. — Bilo je nekih nesuglasica.

– Oni stalno imaju nesuglasice — pokušala je Keti da objasni Agi. — Tata voli da naređuje, a Bes ne voli da sluša njegova naređenja.

– Keti, nemoj ... — prekinula je Bes. —

– Oh, znala sam da ćeš mi to reći. Ali ti ćeš sada biti moja mama i vaš odnos postaje i moja stvar, zar ne?

Besi oseti ponovo suze u očima. Moraće da prekine sve ovo!

– Oh, oprosti mi — protumačila je Ketu pogrešno njene suze. — Zaista mi je žao. Zaboravila sam da si izgubila majku.

– To je bolan gubitak, Keti — osmehnula se Bes tužno. — Veoma sam volela svoju majku.

– Ja nisam zapamtila mamu — rekla je Keti. — Ali tata kaže da je ona bila prava kuć ...

– Ne smeš to da kažeš! — preminula ju je Agi usred reči. — Nikad ne smeš da govoriš takve stvari za svoju majku!

– Tata to govori za nju — namrštila se Keti.

– Da, ali ti ne bi smela da govoriš tako — rekla joj je Bes nežno. — Lepo vaspitane devojčice ne izgovaraju takve reči.

Keti je gledala zbunjeno. Očigledno, nije joj bilo jasno gde je pogrešila.

– Sutra ćeš mi pokazati ranč — nastavila je Bes. — Ubeđena sam da ima mnogo promena otkako sam bila ovde poslednji put.

– Važi — prihvatila je Keti oduševljeno.

– A sada, idemo na spavanje. Krajnje je vreme da budemo u krevetu — predložila je Bes. — Zaista sam umorna.

– Gde su vam stvari, gospođice? — upitala je Agi.

– Nisam donela ništa — slegla je ramenima Bes. — Sve što imam, nalazi se na meni. Džud je smatrao da ne treba da ponesem ništa.

– Muškarci nikad ne razmišljaju o takvim stvarima — uzdahnula je Agi s razumevanjem. — Doneću vam jednu moju spavaćicu.

Kad je Agi izašla, Keti se zagledala zainteresovano u Bes.

– Zašto nisi donela svoje stvari? — upitala je.

– Zato što me je tvoj otac zgrabio i doneo u onom u čemu sam tog trenutka bila — odgovorila joj je.

Keti je pokušala da potisne smeh, ali joj to nije uspelo. Prsnula je u glasan i neobuzdan smeh.

– Laku noć, Bes. Prijatno spavanje — rekla je kroz smeh pre nego što je izašla iz sobe.

Sutradan Keti i Bes su krenule u dogovorenu šetnju po ranču.

– Sećam Se koliko sam nekad uživala ovde — govorila je Bes dok su šetale prostranim travnjacima. — Tvoja baka je pravila divne kolače i uvek nas je častila svojim specijalitetima. Mi, deca smo bili u stanju da pojedemo sve što nam pripremi. Po ceo dan smo se igrali i uvek smo bili gladni.

– Da li ste se ti i tata igrali zajedno? — interesovala se Keti.

— Nismo, dušo — nasmejala se Bes. — Tvoj tata bio je već odrastao i nije igrao s nama decom. Jedva sam ga i vidala u to vreme. Bio je na koledžu.

— Ketii! — prekinuo ih je Agin glas. — Imaš telefonski poziv. Zove te Dini.

— U redu, Agi — potrčala je Keti prema kući. — Vraćam se brzo, Bes. Dini je moja najbolja drugarica.

— Ne moraš da se žuriš — rekla joj je Bes. — Sama ću se prošetati.

— Nemoj da ideš blizu štale. Imamo jednu veoma opasnu kobilu. Ponaša se neprijateljski prema onom koga ne poznaje.

— Vodiću računa o tome — obećala joj je Bes.

Nastavila je šetnju. Bila je obučena u isto ono što je imala i juče na sebi. Jedina razlika bila je što je umesto kaputa obukla Džudovu toplu jaknu. Uvila se čvršće u jaknu koja joj je bila široka. Užasnula se osećanja koja su je tog trenutka oduzela. Bilo je to zadovoljstvo što je imala nešto njegovo na Hobi. Dopadao joj se miris jakne koji je podsećao na njega i njegovu snažnu ličnost. Moraće da se postara da potisne ta osećanja. Ako on ikada otkrije šta se u njoj događa, to bi bilo ravno užasu.

Baš u tom trenutku ga je ugledala. Išao je prema štali. U ruci je nosio mericu zobi.

— Hoćeš li da jašeš? — upitala ga je Bes.

— Ne. Hoću da dam kobili Blanki zobi da bih je umirio. Dok bude jela, ja ću je timariti — odgovorio joj je.

Gledala ga je zainteresovano dok je prilazio nervoznoj kobili.

Iz njega je izbijala smirenost koju je prenosio na kobilu. Govorio joj je nežnim i umirujućim glasom. Rzanje kobile postalo je sve smirenije. Kad je dobila zob, Džud je otpočeo s timarenjem.

Bilo je pravo uživanje posmatrati tu scenu. Nikad nije ni pomislila da Džud može da bude toliko nežan i strpljiv. Nije se usuđivala da progovori ni reči. Plašila se da nekim nepromišljenim gestom ne pokvari tu idiličnu scenu.

— Ko ti je to dao? — upitao je kad joj je prišao nakon obavljenog posla.

— Agi mi je dala tvoju jaknu — pokušala je da se opravda. — Nisi mi dozvolio da spakujem svoje stvari.

— Nisam te čuo da se buniš ovog jutra — primetio je. — Da li to znači da si prihvatila ideju da se udaš za mene?

— Keti je bila tako srećna i uzbuđena — rekla je suvo.

— Da, to sam ti već rekao.

— Ne dopadaš mi se, Džude — pogledala ga je oštro.

:— Kakvo razočarenje — podsmehnuo se. — A ja sam mislio da ti gajiš neku tajnu strast prema meni. Suviše si nežne građe za seks.

Trgla se iznenađeno zbog ove intimne primedbe, a onda je pocrvenela. Skrenula je pogled. Nije joj se dopadalo da razgovaraju o tome. Ništa nije znala o toj temi, ali poslednja osoba s kojom je želela da razgovara o tome bio je Džud Langston.

— Gde je Ketī? — bila je srećna što je promenio temu.

— Zar te je napustila?

— Pozvala ju je Dini telefonom i otišla je da razgovara njom.

— Dini je gradsko dete — namrštio se nezadovoljno. — Suviše je fina i ne dopada mi se da se Ketī druži s njom.

— Zašto? Pretpostavljam da Dini oblači haljinice, a ne pantalone i da ti se zbog toga ne dopada. Šta nameravaš s Ketī? Zar hoćeš da ona preuzme ranč kad odraste?

Gledao ju je uporno nekoliko trenutaka.

— Ponekad mi je žao što Ketī nije dečak — priznao je.

— Ali to nije njena greška.

— Džude, Ketī ima deset godina. Vreme lepih haljina, zabava i udvaranja dolazi sve brže. Bilo bi tužno da je isključiš iz svega toga, zar ne?

Ćutao je nekoliko trenutaka, a onda je gnevno bacio cigaretu koju je držao u ruci.

— Zašto se mešaš u tuđe poslove? Vodi računa o sebi. Idi i aranžiraj cveće. Za tebe je ikebana i ništa drugo!

Okrenula se naglo od njega i potrčala prema kući. Zaustavio ju je njegov zvižduk. Zastala je i pogledala ga iznenađeno.

— Idi u grad i kupi sebi odeću. Otvorio sam račun u najpoznatijem butiku u gradu.

— Ne treba mi ništa — rekla mu je hladno.

— Kako god ti želiš — slegao je ramenima. — Ako hoćeš da se venčaš u pantalonama, nemam ništa protiv.

— Neću se udati za tebe!

— Udaćeš se ako ne pronađem neki drugi način da dođem do tih akcija! — pripremio joj je.

Do kraja nedelje bilo je sve sasvim dobro. U Karlinom testamentu nije bilo nikakvih šupljina. Isplanirala je svaku sitnicu da bi onemogućila Džuda da dođe do njenih akcija. U petak poslepodne Džud je došao u njenu sobu. Gledao ju je kao najljućeg neprijatelja pre nego što je progovorio.

— Nema drugog načina sem da se venčamo — rekao joj je. — Ne možemo da oborimo testament. To bi moglo samo kad bismo dokazali da Karla nije bila pri čistoj svesti kad je pisala testament, ali vaš porodični advokat uverava me da to neću uspeti da dokažem.

— Naravno da ne bi mogao da dokažeš tako nešto. Karla je bila pri čistoj svesti sve do trenutka kad je umrla.

— Do đavola! — prasnuo je. — Nadao sam se da ćemo pronaći neki drugi način! Ovako, preostaje samo venčanje.

— Nemoj da kriviš mene! — narogušila se. — Cela stvar nije moja ideja. Sam si smislio sve i dovukao me ovamo! Kad bi me pustio da odem, zaboravila bih sve za tili čas.

— I ja bih najviše voleo kad bi moglo tako da se završi. Ali tu su te proklete akcije. Nema svrhe da se opiremo onom što mora da bude — zavukao je ruke u džepove svojih pantalona i zagledao se zamišljeno u nju. — Preostalo je samo da ugovorimo datum s matičarem i da se dogovorimo oko ceremonije.

— Prepuštam sve tebi — klimnula je glavom.

— Da li to znači da prihvataš venčanje?

— Čini mi se da nemam izbora — odgovorila mu je. — U pravu si što se tiče Ketii. Potrebno joj je žensko društvo i uticaj neke ženske osobe kojoj će biti privržena. I meni je potrebna ona. Više nemam nikog na svetu koga bih mogla da volim. Sada, kada je mama . . . samo sam nju imala.

Više nije mogla da govori. Suze su je gušile. Džud se okrenuo od nje. Očigledno mu je bilo neprijatno zbog ovog izliva osećanja.

— Trebalo bi da se postaraš za pozivnice — rekao joj je.

Daću ti spisak gostiju koje treba da pozovemo. Da li želiš da pozovemo tvoju polusestru?

..... Ne - odgovorila je bez razmišljanja.

Tako sam i mislio — nasmejao se. — Očekivao sam da nećeš želeti da je pozoveš. Ipak, trebalo bi da je obavestiš da se udaješ. Ona ti je jedina živa rođaka.

— Obavestiću je — klimnula je glavom.

— Ne voliš Kristl, zar ne? — zagledao se u nju

Njen jedini cilj u životu je da njoj bude dobro i da bude srećna. Ništa više je ne zanima u životu. No, muškarci to ne zapažaju kad je ona u pitanju — promrmljala je.

— U pravu si. Muškarci zapažaju samo jednu lepotu i raskošnu figuru — složio se. — Kristl te baca u zasenak, zar ne? — pogledao je njeno previše vitko telo.

Nikad mu ne bi dozvolila da vidi koliko ju je to povredilo. Nasmejala se hladno i okrenula se prema izlazu.

— Ponosna si — rugao joj se. — Da li te ikad nešto može izbaciti iz takta? Ubeđen sam da bi i u krevetu kontrolisala strogo svaki svoj pokret i...

— Prestani! — prekinula ga je oštro. — Ne tiče te se kakva bih ja bila u krevetu!

Nasmejao se kad je ugledao strah u njenim očima.

– Ne brini se, Bes. Od mene ti ne pretili nikakva opasnost. Ne privlačiš me. Naš brak neće podrazumevati tako nešto.

– Naravno — otvorila je vrata i pošla napolje da bi sakrila crvenilo svojih obraza.

– Ne mogu da te zamislim kako goriš od strasti — nastavio je. — Neke žene rođene su da budu hladne.

Zatvorila je brzo vrata, svesna da više neće moći da potiskuje suze.

Kroz dva dana Bes i Keti su krenule u San Antonio. Butik u kome je Džud otvorio račun bio je najugledniji u gradu. Bes je odlučila da kupi kompletnu garderobu, kao i venčanicu. Probala je nekoliko venčanica dok joj prodavačica nije preporučila jednostavnu belu haljinu s nekoliko meksičkih motiva. Haljina joj je savršeno pristajala. Keti ju je gledala zadivljeno kad je obukla.

– Kako si lepa, Bes — rekla joj je ushićeno. — Svi će gledati u tebe. Nisam ni znala da si toliko lepa.

– Hvala ti, dušo. Sada ćemo da odaberemo nešto za tebe. I ti moraš da budeš lepa, jer pored tate i mene ti ćeš biti najvažnija na svadbi — zagrlila ju je Bes.

Keti se žestoko pobunila. ali Bes je ubedila da kupe lepu, svetloplavu haljinu s belom čipkom i bele cipele.

– Svi će mi se smejati — bunila se Keti, navikla samo na pantalone, majice i velike džempere.

– Svi će reći kako si lepa — uveravala ju je Bes. — Ti si devojčica i treba da oblačiš haljine.

– U redu — složila se Keti preko volje.

Džud ih je čekao kod kuće.

– Šta ste kupile? — upitao ih je kad su se vratile.

– Bes me je naterala da kupim haljinu za vaše venčanje - rekla je Keti natmureno. — Zar ne mogu da obučem pantalone, tata?

– Ne možeš — smejaio se Džud. — Kad prođe ceremonija obuci šta budeš želela, ali na svadbi devojčice treba da budu u haljini. Šta si ti kupila, Bes?

– Odmah ću doneti haljinu koju sam kupila za venčanje - odgovorila mu je i otišla da je donese.

Vratila se kroz nekoliko trenutaka. Haljina joj je bila prebačena preko ruke.

– Belu? — podigao je obrve.

– Znam da danas nije obavezna bela boja za venčanicu - slegla je ramenima. — Ali imam pravo da se venčam u belom.

– Još uvek si nevina? — podigao je obrve.

– Zašto je to tako neobično? I danas još ima poštenih devojaka.

— Svakako — podsmehnuo se. — To je trebalo da pretpostavim. Tako si hladna, proračunata i kontrolišiš se u svakom trenutku.

— Sva sreća što neću morati da spavam s tobom — rekla mu je ledenim glasom.

Iznenadilo ju je njegova reakcija. Stigao je u dva koraka, uhvatio je snažno za mišicu i okrenuo je prema sebi.

— Potrudi se malo više, ugladnena damo. Videćeš šta će se dogoditi — rekao joj je muklo.

— Pusti me — pokušala je da izvuče ruku. — To me boli.

Pustio je naglo.

— Izvini. Iznervirala si me. Uvek ti je veoma lako uspevalo da me iznerviraš.

— Svesna sam da ne sklapamo brak iz ljubavi. Ali možda ćemo usrećiti Ketu tim formalnim brakom — prošaputala je.

— Da — rekao je gledajući je zamišljeno. — Mršava si za moj ukus, Besi.. Hoćeš li da popiješ nešto?

— Ja ne...

— Pijem — završio je ironično umesto nje. — Kako sam mogao da zaboravim tako nešto? Ne piješ, nemaš pojma šta je seks, nemaš loših navika . . . prava svetica.

Otišao je prema svojoj radnoj sobi i ostavio je samu. Gledala je tupo i nemoćno za njim. Ne shvatajući ni sama svoj postupak, zgrabila je vazu koja je stajala na stočiću i bacila je svom snagom u vrata njegove radne sobe. Vaza se razbila s treskom.

Džud je otvorio vrata i zagledao se iznenađeno u nju.

— Šta se to dogodilo? — podigao je obrve.

Sagnula se postideno i počela da kupi ostatke razbijene vaze. Džud joj je prišao. Nagnuo se prema njoj da bi joj pomogao da pokupi razbijenu keramiku.

Osetila je njegov dah na svom licu. Miris njegovog skupocenog losiona golicao joj je nozdrve. Bio je suviše blizu nje. Zadrhtala je zbog te blizine. Ustali su u istom trenutku. Uhvatio je za ramena i zagledao joj se u oči.

Njegov pogled spustio se na njene usne. Posmatrala je kao paralisana njegovo lice. Usne su im bile tako blizu. Kako bi izgledalo kad bi je poljubio? Uplašila se te pomisli, ali jednim delom svog bića želela je to iznad svega.

Uhvatio je rukom za kosu i povukao joj glavu unazad. U njegovom pogledu bilo je nečeg tako intenzivnog da je zadrhtala celim telom. Njegovo telo bilo je sasvim blizu uz njeno. Taj dodir izazvao je vatru kakvu nikad ranije nije osetila. Promrmljao je nešto nerazgovetno, a onda je krenuo prema njenim usnama.

U trenutku kad je trebalo da im se usne dotaknu, čuli su Ketin glas.

– Tata, šta se dogodilo?

Džud se naglo odmakao od Bes. Stajala je nepomično. Bila je kao paralisana. Istovremeno, bila je ogorčena na sebe zbog sopstvene reakcije.

Celog toga i narednog dana sklanjala mu se s puta. Ali, osećala je njegov pogled. Taj pogled ju je optuživao. Keti je izašla napolje, a Agi je bila u kuhinji kad je Džud došao u dnevnu sobu gde je Bes ispisivala adrese na pozivnice za venčanje.

– Hteo bih da raspravimo neke stvari — obratio joj se. — Ono što se dogodilo juče s vazom neću da se ikad više dogodi. Zapamti da su mi potrebne tvoje akcije i da se zbog toga ženim s tobom. Prema tome, kontroliši svoje postupke i svoje emocije.

– Ženiš se sa mnom zbog akcija? — pogledala ga je ponosno. — A ja se udajem za tebe zbog Keti.

– U redu — klimnuo je glavom. — Onda neka bude tako. Nećemo praviti komplikacije bez potrebe.

– Ja . . . — započela je zbunjeno.

– Kaži — podstakao je.

– Žao mi je što se ono juče dogodilo u hodniku. Jednostavno, iznervirao si me toliko da nisam mogla da vladam svojim postupcima.

– Oduvek smo umeli da iznerviramo jedno drugo. Ali to mora da prestane.

– Onda se ponašaj prema meni kao prema ljudskom biću, a ne kao prema nepoželjnom uljezu.

– Zar se tako ponašam prema tebi? Mislio sam da se ponašam sasvim pristojno.

– Svakako. Ti i ne znaš da se ponašaš drugačije, jer si takav — rekla je tiho, izbegavajući njegov pogled.

– Bes, ja ne poštujem žene — rekao joj je s prezirom. — Ketina majka naučila me je mnogo o ženama i pomogla mi da shvatim koliko su ta bića niska i ljigava.

– Znači, žene su oličenje svega najgoreg na ovom svetu — nasmejala se, a onda se naglo uozbiljila. — Ipak, ne bi trebalo da govoriš Keti da joj je majka bila . . .

– Zar ne možeš da izgovoriš tu reč? Ne možeš, naravno. Ta reč je suviše gruba za tvoj jezik — rugao joj se.

– Ružno je da govoriš tako nešto pred detetom. Devojčici je potrebna bar iluzija o majci, a ti joj i to uskraćuješ. Uostalom, ona je mrtva i više ne može da joj naškodi.

– Uspomena na nju mogla bi da naškodi mom detetu — rekao joj je muklo. — Ne dolazi u obzir da razgovaram o Elizi s tobom.

– Ja to i ne želim — odgovorila mu je. — Kažem ti samo da bi trebalo da prestaneš da govoriš ružno o njoj pred detetom.

— Uporna si — presekao je pogledom. — Već sam te upozorio da se ne mešaš u Ketino vaspitanje. Nikad u životu nisam toliko želeo da izmlatim neku ženu kao što, na trenutke, želim da izmlatim tebe. Vodi računa o tome i ne iskušavaj sreću.

Nije mu odgovorila ni reči. Videla je istinski gnev na njegovom licu. Uplašila se.

— Plašiš me se, zar ne? — suzio je oči i zagledao se u nju. — Da, plašiš me se. Zbog toga me i vređaš. Vređanje je najbolji način da se čovek odbrani.

Krenula je naglo prema izlazu.

— Moram da pomognem Agi u kuhinji — promrmljala je.

— Ne moraš — rugao joj se. — Moraš da pobegneš od mene i da se sakriješ negde gde je sigurno.

— Od sada ću se truditi da zadržavam svoje mišljenje za sebe — rekla je dostojanstveno. — Hoćeš li tada biti zadovoljan?

— Plašiš me se — dodao je zamišljeno.

Izašla je iz sobe i zatvorila vrata za sobom. Bila je krajnje uznemirena.

Bilo je zimsko doba i ništa nije cvetalo, sem Besinih osećanja prema Džudu. Hvatala je često sebe kako ga posmatra kad je on ne bi video. Divila se njegovoj snažnoj, vitkoj figuri dok je išao svojim sigurnim korakom po ranču. Bilo joj je naporno da ga ne gleda u toku obeda, ali se trudila da tada potisne tu želju, svesna da bi to bilo suviše uočljivo. A on je nju gledao uvek onim svojim hladnim, proračunatim pogledom.

Na dan venčanja obukla je svoju belu venčanicu. U njenim očima se videla nesigurnost koju je osećala. Da li je postupila ispravno? Da li je mudro što mu je dozvolila da je primora na brak koji će je možda uništiti? Plašila ga se, bio je u pravu. No, ne iz razloga koje je on imao na umu. Plašila ga se zato što ga je želela. Onaj nepredviđeni susret u hodniku kad je razbila vazu pokazao joj je koliko ga želi i koliko je on privlačni. A on je želeo samo njene akcije. To joj je rekao sasvim jasno. Da li treba da rizikuje toliko? Treba da živi u njegovoj neposrednoj blizini, a da skriva ono što oseća prema nje- mu. On je bio iskusan i mudar. Otkriće to veoma lako.

No, bilo je kasno za povlačenje. Gosti su već počeli da stižu.

IV

Sve je bilo pripremljeno onako kako je ceremonija zahtevala. Bilo je tako romantično da se Bes skoro opustila i počela da uživa u svemu.

Srce joj je snažno zakucalo kad je ugledala Džudovu visoku, elegantnu figuru. U rupici revera je imao beli cvet karanfila. Bio je neodoljivo privlačan, ali pogled njegovih zelenih očiju bio je hladan.

Da, on je mrzeo svaki trenutak ove ceremonije. Njegove oči govornile su joj to nedvosmisleno.

Činilo joj se da se sve događa negde mimo nje. Bila je kao u polusnu. Osetila je kad joj je Džud stavio prsten na prst, izgovorila je sudbonosno „da“, a tada je on prislonio svoje hladne usne na njene. Bio je to prvi bračni poljubac. Ona i Džud bili su venčani.

Ljudi su ih čekali ispred izlaza, čestitali im i želeli sve najlepše. Bes se smejala i pretvarala se da je to najsrećniji trenutak u njenom životu. Ali, u sebi je osećala duboku prazninu.

— Bila si divna, Bes . .. ovaj. htela sam da kažem, mama ... — zamucala je Keti kad su seli u stola.

Bes oseti da joj ponestaje daha. Osmehnula se toplo Keti.

— Baš mi se dopada da me tako zoveš. Divno zvuči — rekla je Bes.

— Koješta — umešao se Džud natmureno. — To zvuči apsurdno. Ona nije tvoja mama i ne treba da joj se tako obraćaš, Keti.

Ketina donja usna je zadrhtala. Sagnula je glavu.

— U redu — promrmljala je. — Ipak, čestitam vam oboma ...

— Hvala — rekla je Bes ne obazirući se na Džudov netaktičan i grub postupak.

Reći će mu kasnije koliko je bilo glupo i nepromišljeno to što je rekao Keti.

Ali narednih dana ga je jedva videla. Džud je bio uglavnom van kuće. Kad bi ga srela, bili su to kratki i službeni susreti, a noću nije ni pokušao da joj se približi. Očigledno, pridržavao se onoga što joj je rekao o njihovom braku. Obećao joj je formalni brak bez ikakvih intimnosti.

Imala je mnogo slobodnog vremena i odlučila je da preuzme pripreme za novogodišnje praznike u svoje ruke. Nova godina približavala se, a Bes je navikla da to bude veliki praznik, posebno ako u kući ima dece.

— Nikad nismo kitili novogodišnju jelku — rekla joj je Keti tužno kad je Bes počela da joj govori o tome šta bi trebalo da se uradi za predstojeći praznik. — Tata je uvek govorio da su to obične gluposti i uveravao me je da Deda-Mraz ne postoji.

— Tata priča koješta — naljutila se Bes, ogorčena na Džuda koji je uskratilo tom dragom detetu takve radosti detinjstva. — Ove godine imaćemo jelku i poklone. Baš nas briga šta će tvoj tata reći na to. Agi i ja pripremićemo svečani ručak i proslavićemo taj veseli praznik.

— Oh, Bes, ti pričaš tako lepo o tome — nasmešila se Keti tužno.
— Ali plašim se da tata neće dozvoliti da sprovedeš svoju zamisao.

— Videćemo — rekla je Bes odlučno. — Vidi, stavićemo jelku ovde u ovaj ugao u dnevnoj sobi. Pošto je tu prozor, jelka će se videti i spolja. Da li imaš nekih ukrasa?

Keti je odmahнула glavom. I — Zar zaista baš nikad nisi imala jelku?

Keti je ponovo odmahнула glavom.

— Onda ćemo otići u radnju i kupiti ukrase — rekla je Bes, razmišljajući o prekorima koje će uputiti Džudu kad ga bude srela. — Idi sada i toplo se obuci. Potražićemo odmah tvog oca i porazgovaraćemo s njim, a onda ću zamoliti jednog od njegovih kauboja da nas odveze u grad da pokupujemo sve što će nam biti potrebno za praznik i za jelku.

Pronašla je Džuda pored ambara. Razgovarao je s jednim od svojih ljudi. Čekala je strpljivo da on završi razgovor.

Primitio je njeno prisustvo tek kad je završio razgovor i kad je hteo da zapali cigaretu. Zastao je usred pokreta pri paljenju cigarete. Pogledao ju je iznenađeno.

— Da li si htela nešto, gospođo Langston? — upitao je sarkastično.

— Da, gospodine Langston — odgovorila mu je istim tonom. — Htela sam nešto. Hoću da mi daš jednog od tvojih ljudi da odveze Keti i mene u grad da bismo kupile novogodišnju jelku i ukrase za nju.

— Ne. Ne dolazi u obzir — odmahnuo je glavom hladno. — U mojoj kući neće biti tih gluposti.

Znala je unapred da će naići na otpor. Pripremila se na to. Podigla je glavu prkosno i zagledala se hrabro u njega.

— Pre nego što smo se venčali, dogovorili smo se oko nekih detalja u našem braku. Ti si se složio s tim da bi trebalo da pokušamo da uskladimo odnose. Do sada nisam zahtevala ništa od tebe. Ali sada zahtevam polovinu dnevne sobe i to onu gde se nalazi veliki prozor. Isto tako, zahtevam jelku, ukrase i ćurku za svečani ručak. Hoću da kupiš i poklon za Keti. To ćemo staviti pod jelku. Zahtevam da taj poklon odabereš lično, a ne da pošalješ svoju sekretaricu da ga odabere u toku pauze za ručak.

Gledao je podignutih obrva.

— Još nešto?

— Ne. To bi bilo sve.

Nasmejao se glasno.

— Ti si rekla svoje, a sada saslušaj mene. Te novogodišnje gluposti su za one besposlene koji nemaju preča posla. . .

— Prestani! — uzviknula je iznervirano. — Znaš dobro šta je Nova godina i šta to znači za decu. Treba da te je sramota što kvariš to

zadovoljstvo svom detetu i što joj ne dozvoljavaš da doživi ono što je najljepše u detinjstvu! Šta misliš, kako se to dete oseća kad vidi da druga deca slave i dobijaju poklone? Šta ona priča dok njene drugarice pričaju o tome?

Gledao je zbunjeno nekoliko trenutaka.

— To je dan kao i svaki drugi — branio se.

— Nije istina! To je izuzetan dan za svako dete, pogotovu za dete koje nema majku!

— U redu — odmahnuo je rukom u znak predaje. — Pripremi jelku i gozbu. Pripremi i poklone, ali ne očekuj od mene da učestvujem u toj gluposti.

— Ti nisi ni bitan — okrenula se od njega i krenula prema kući.

Uhvatio je naglo za ruku i okrenuo je prema sebi.

— Gde ćeš kupiti jelku? — upitao je.

Bio je suviše blizu nje. Osetila je poznati nemir.

— Ne znam — odgovorila mu je.

Stisak njegove ruke je popustio. Sada je dodirivao blago, skoro je milovao.

— Pretpostavljam da si pridobila Ketu za svoju zamisao i da ona ne može da dočeka da započnete s pripremanjem — promrmljao je.

— Ona želi samo ono što sva druga deca imaju.

— U redu. Ja ću vas povesti u grad.

— Oh... — zbunila se. — Ja sam htela da te zamolim da nam daš nekog od kauboja. Nisam mislila da ćeš ti ići.

— Zar ne želiš da ja pođem? — zagledao joj se u oči.

Nije mogla da mu odgovori. Gledala ga je nemo, kao da je njegov pogled privlačio nekom magnetskom snagom. Stajali su dugo na hladnoći i posmatrali se bez reči.

— Ako ćemo ići, onda pođimo, do đavola! — rekao je nestrpljivo. — Pozovi Ketu.

Otišao je brzim korakom prema garaži.

Celim putem do grada Bes ga je posmatrala kradom. Bilo je pravo čudo da se tako lako složio da prihvati njen predlog.

— Moraću da odem u kancelariju da sredim neke poslove — rekao je kad su stigli u grad. — Ostaviću vas u centru grada da kupite šta vam je potrebno, a u tri sata ćemo se naći ispred hotela u glavnoj ulici.

— Svakako, dragi — osmehnula mu se Bes svojim najsladim osmehom dok su ona i Ketu izlazile iz kola.

Džud ju je gledao zbunjeno, a onda pritisnuo gas i kola krenuše uz škripu guma.

— Šta mu je? — iznenadila se Bes. — Zašto tako kreće?

— Ne znam — odgovorila joj je Ketu. — Ponaša se čudno od kako si ti došla. Bes, da li nam je zaista dozvolio da kupimo jelku?

— Naravno da nam je dozvolio — zagrlila je Bes. — Hajdemo sada. Treba da kupimo dosta stvari.

Kupile su ukrase za jelku, a onda je Ketu otišla da kupi hleba i kolača. Bes je iskoristila to vreme da kupi poklone. Kupila je neke sitnice koje su se dopale Ketu. a onda je kupila novi model džepnog računara o kome je Džud nešto govorio, kao i kravatu za koju je bila ubeđena da se Džudu neće dopasti.

U tri sata našle su se s Džudom na dogovorenom mestu. Bes i Ketu su bile veoma raspoložene dok su se vraćale kući. Uspešno su obavile kupovinu i sada je pred njima bilo uzbudljivo pripremanje za praznik. Svoje raspoloženje prenele su i na Džuda. Polako se uključio u razgovor i ubrzo počeo da se smeje s njima i da razgovara sasvim opušteno. Uz put su kupili i jelku. Ketu je odabrala veliku jelku na pijaci gde su se prodavale jelke Džud se bunio što je jelka tako visoka, ali Bes i Ketu su bile uporne i on je na kraju popustio.

Džud je namestio jelku na stalak i učvrstio je. Nakon toga pogledao je zadovoljna lica Bes i Ketu : rekao im da mora da ide u grad na sastanak. Rekao je takođe da će večerati u gradu.

— Ne mogu da shvatim šta se dešava — rekla je Agi zbunjeno kad je Džud otišao. — On nikad ne večera u gradu.

— Ljut je zato što smo ga Ketu i ja primorale da kupi jelku — objasnila joj je Bes kroz smeh.

— Ali jelka je zaista divna! — smejala se Agi zadovoljno.

— Kupile smo i ukrase! — vikala je Ketu ushićeno. — Moram da pozovem Dini i da joj kažem šta imamo!

Devojčica je otrčala prema vratima, a Bes je gledala za njom osmehujući se.

— Tako je uzbuđena celo poslepodne — rekla je tiho. — Srećna je i uzbuđena. Ja sam isto tako srećna zbog nje.

— Čula sam da gospodin nikad nije voleo slavlja — dodala je Agi poverljivo.

— Ove godine imaćemo pravo slavlje — slegla je ramenima. — Ja sam insistirala na tome. Imaćemo ćurku, šunku i sve što ide po protokolu. Ja imam kod kuće knjižicu u kojoj piše šta sve može da se posluži za taj praznik i kako se pripremaju ta jela. Javiću da mi pošalju preporučeno tu knjižicu koja bi mogla da nam koristi za ovu priliku.

— Da li ste prodali kuću, gospođo? — upitala je Agi.

— Oh. nisam. Džud je pronašao čoveka koji će se starati o kući. Kuća već stotinu godina pripada mojoj porodici i nisam imala snage da je prodam. To smo se dogovorili pre venčanja. Ja sam pristala da dam Džudu svoje akcije, a on je sačuvao kuću za mene. Zahtevala sam od njega i polovinu dnevne sobe u ovoj kući. Rekao je da neće da ima

jelku u svojoj kući, zato sam odlučila da iskoristim svoje supružansko pravo i da zahtevam svoj deo kuće.

Ali se smejala toliko da su joj suze krenule na oči.

— Gospodo, vi ste ga zaista pritisnuli. Još nikad ga nisam videla tako zbunjenog. Nervozan je i psuje sve oko sebe, a kad vas ugleda, onda se osmehuje. To je smeh muškarca koji je zadovoljan onim što ima pored sebe.

Ove Agine reči su imale dejstvo šoka. Poželela je da je pita nešto više o tome, ali se nije usuđivala. Nije smela da dozvoli sebi da joj se razbude lažne nade. Džud je čvrsto odlučio da zadrži distancu između njih dvoje i sigurno će ostati pri tome. Prema tome, bolje je da ne očekuje ništa od njega.

Ona i Ketu su dekorisale jelku i završile s tim uzbudljivim poslom u vreme kad je Ketu trebalo da pođe u krevet. Kad je Bes uključila svetlo u raznobojnim sijalicama na jelki. Ketu je gledala kao omađijana. Gledala je nekoliko trenutaka sijalice koje su žmirkale, a onda je zagrlila Bes i stisnula je snažno svojim ručicama.

— Volim te — rekla joj je srećno, a onda je otrčala u svoju sobu.

Bes je stajala kraj jelke i posmatrala je suznih očiju. Nije ni mislila da će to značiti tako mnogo toj dragoj devojčici. Setila se novih godina kad je ona bila mala. Mama i tata su se trudili da joj ulepšaju praznik i da učine da joj svaka Nova godina bude nešto izuzetno. Suze su joj se slivale niz lice. Oni su bili srećna porodica. A onda je tata umro i mama se udala za drugog. Iz tog braka rodila se Kristl. Tu je bio kraj Besine sreće. Rastužila bi se uvek kad je razmišljala i prošlosti. Bilo je divno imati porodicu i osećati porodičnu toplinu. Zbog toga je i želela da ova Nova godina bude izuzetna za Ketu. Ta devojčica bi trebalo da ima nekih lepih uspomena iz detinjstva kad bude odrasla.

Bila je već ponoć kad je Bes otišla u krevet. Džud se još nije bio vratio kući.

Još uvek je bila iznenađena što je tako lako prihvatio njen predlog da proslave Novu godinu, ali on je bio nepredvidiv i uvek prepun iznenađenja.

Kao što je i očekivala, Džud nije rekao ni reči u vezi s jelkom. U stvari, ponašao se kao da je ne primećuje. Ali, videla ga je kad je doneo veliki paket baš pre Nove godine i kad ga je odneo gore bez komentara. Najednom ju je ispunila neopisiva sreća. Bila je srećna zbog Ketu.

Jedina neprijatnost koju je doživela te nedelje pre Nove godine bila je karta od Kristl. Sestra joj je pisala da je upravo dobila njeno pismo u kome je obaveštava da se udala. Najavila je svoj dolazak za praznike. Htela je da provede novogodišnje praznike u novoj kući svoje sestre.

Ta vest oneraspoložila je Bes. Kristl će pokvariti sve lepo i toplo što je uspela da stvori u ovoj kući.

Poželela je da se isplače. Kristl je uvek uzimala od nje što god je poželela. Njena mlađa sestra bila je lepa, razmažena i bezdušna.. Nikad ranije Bes se nije plašila tih njenih mana. Davala joj je spremno sve što bi poželela. Ali sada je bilo drugačije. Imala je Ketu i nadu da će s Džudom uspostaviti dobre odnose ako bude dovoljno strpljiva. A šta će biti ako Kristl odluči da joj uzme muža? Tamni oblak nadvio se nad radost priprema za praznike. Osećala se kao onih dana pred majčinu smrt kad je znala sasvim sigurno da nema spasa. Bila je najednom stara i uplašena.

V

— Šta je ovo? — upitao je Džud dok je postavljala sto za novogodišnje večerice.

— To je salvet — nasmejala se Bes, nastavljajući da savija salвете na specijalan način koji joj je majka pokazala.

— Ako je salvet, onda treba da izgleda kao salvet. Zašto izgleda kao cvet?

— Tako se servira u elegantnim restoranima, kao i u svečanim prilikama u kući — nasmejala se. — No, ti bi možda više voleo da izbrišeš usta rukavom ...

— Kao divljak? — prekinuo je. — Oduvek si me tako gledala, Bes. Za tebe sam bio divljak od prvih dana našeg poznanstva.

- To nije istina — zastala je i pogledala ga iznenađeno.

.. Nije istina? — podigao je obrve. — Zašto mi se onda suprotstavljaš? Zašto bacaš vaze za mnom? Zašto . . .

Džude, ostavi sve to, molim te. Hajde da se ponašamo opušteno i prijateljski jedno prema drugom — pogledala ga je molećivo.

— Zar zaista misliš da možemo da ignorišemo način na koji reagujemo jedno na drugo? — iznenadio se. — Zaboga, ne mogu da se setim da mi se ikad neka žena suprotstavljala toliko koliko mi se ti suprotstavljalaš.

Pred njenim očima ukazala se slika Džuda s nekom drugom ženom. To ju je zbunilo. Nikad ranije nije razmišljala o njemu s nekom drugom ženom u krevetu. Na nesreću, šok koji je osetila pri toj pomisli odrazio se jasno na njenom licu.

— Nisam tako mislio — promrmljao je nežno.

— Nemoj da mi čitaš misli — okrenula se naglo od njega ili, bi sakrila drhtaj svog lica.

– Zar sam ti pročitao misli? O čemu si razmišljala? Da li su se u toj bezgrešnoj glavici rodile neke grešne misli? Nikad nisam ni pomislio da bi prava dama mogla da dozvoli da je obuzmu tako niske misli kao što je razmišljanje o seksu.

– Keti će doći svakog trenutka — opomenula ga je tiho. - Molim te, nemoj da joj se smeješ zbog haljine koju sam joj kupila za ovu priliku.

– Nikad se ne bih smejao svom detetu — trgao se uvređeno.

– To je naše dete — dodala je hladno.

– Oprosti mi — osmehnuo se. — Naše dete.

– Molila bih te još nešto. Kaži joj nešto lepo o njenom izgledu — zamolila ga je dok je završavala postavljanje stola.

– Preteruješ — rekao joj je sladunjavo. — Dozvolio sam ti da sprovedeš sve što si zamislila u vezi sa ovim glupim slavljem. Sada je kraj mom strpljenju.

– Strpljenju? Da li ti uopšte imaš strpljenja?

– Kad su okolnosti normalne, imam mnogo strpljenja — naglasio je.

Zadrhtala je od nečeg u njegovom glasu. Gledao je uporno. Shvatila je tačno na šta je' mislio. Pocrvenela je i spustila glavu.

– To je nešto što nikada neću upoznati — promrmljala je.

Nije joj ništa odgovorio. Gledao je uporno i dalje. Pogledala ga je i više nije mogla da ukloni pogled. Bila je kao gromom pogođena. Intenzitet njegovog pogleda izazvao je podrhtavanje celog njenog tela. Prišao joj je naglo. Osećala je toplinu njegovog tela i miris njegove kože.

Uhvatio je rukom za potiljak, a drugom rukom pomilovao joj je lice. Gledao je i dalje uporno. Palcem joj je milovao usne.

– Hladno — mrmljao je. — Hladna si na dodir. Čak su ti i usne hladne. Godinama sam se pitao kako bi izgledalo da raspalim vatru u tebi.

– Nemoj da misliš... da bi to mogao da učiniš — prošaputala je potreseno.

Ali on je jasno video efekat tog svog blagog dodira na nju. Njene usne su se razdvojile, a dah joj je postao neujednačen.

– Ja sam muškarac — nastavio je tiho. — Tu činjenicu si uvek zaboravljala. Imam prirodne potrebe kao svako zdravo ljudsko biće.

Srce joj je snažno kucalo. Htela je da se odmakne od njega, ali kad je pokušala da se udalji, on je zgrabio svojom čeličnom rukom i privukao je bliže sebi. Osetila je njegovo snažno, mišićavo telo uz svoje.

— Prestani da bežiš. Neću ti ništa učiniti — pripremio joj je gledajući njene izazovne usne. — Bar ne ovog puta. Zainteresovala si me. Baš me interesuje zbog čega si tako hladna meni.

— Izmenio si moj život iz korena — rekla mu je. — Odveo si me iz moje kuće, primorao me da se udam za tebe, vređaš me i još imaš smelosti da me pitaš zašto sam hladna prema tebi!

— Bila si hladna još pre nego što sam te doveo ovamo — podsetio je gledajući je značajno. — Sećaš li se onog događaja od pre dva leta?

— Pokušala sam samo da se odbranim — pogledala je njegove usne, potiskujući želju da ih dotakne svojim.

— Prva si me napala i izbacila me iz takta — uzdahnuo je. — Priznajem da sam ponekad grub prema tebi.

Iznenadilo ju je to priznanje. Nikad ranije ne bi priznao tako nešto. Pogledala ga je zainteresovano.

— Ne znaš zbog čega, zar ne? — potražio je njene oči.

— Znam. Ne dopadam ti se. Zbog toga si grub.

— Kako si naivna! — nasmejao se glasno. — Oh, skoro da zaboravim šta sam hteo da ti kažem. Nemoj više da stavljaš cveće u vazu na mom stolu u radnoj sobi. Ljudi su to zapazili i već su počeli da se smejuje iza mojih leđa. Primetili su i tu prokletu jelku koju si mi nametnula i kažu da si počela da me razmekšavaš.

— I šta je loše u tome? — zagledala se u njega s nevericom. — Tako si krut da ne možeš da se opustiš ni načas i da se prepustiš običnim ljudskim uživanjima.

Ovo ga je razljutilo.

— Znaš šta, sve nam ovo nije potrebno — rekao je namrgodeno. — Kakve su to gluposti? Jelka, ukrasi, pokloni, svečana večera! Šta će biti sledeće? Hoćeš li me naterati da nosim košulje i donji veš s čipkama?

Pomisao na njega u čipkama izazvala je smeh kod nje. Stavila je ruku preko usta da bi prigušila smeh, ali Džud ju je zgrabio i pritisnuo snažno na svoje grudi.

Osećala je dizanje i spuštanje njegovog grudnog koša. Privlačio je sve bliže. Shvatila je iznenađeno i užasnuto da ga njena blizina uzbuđuje.

Očigledno, nije želeo da ona zna da ga uzbuđuje. Pustio je naglo i odmakao je od sebe.

Spustio je pogled na njenu ruku koja bila naslonjena na njegove grudi. Dotakao je svojom rukom pomilovao njene duge prste.

— Sviraš nešto, zar ne? — upitao je tiho. — Klavir?

— Da — klimnula je glavom.

— Imaš divne ruke — promrmljao je.

Disanje mu je postajalo sve neravnomernije. Polako, raskopčao je dva dugmeta svoje košulje i zavukao njenu ruku unutra.

Skamenila se kad je osetila njegove guste, kovrdžave malje pod svojim prstima. Pogledi su im se ponovo sreli. Sagnuo je glavu i približio svoje usne njenima. Gledala ga je kao hipnotisana.

Ponestalo joj je daha kad je osetila njegove toplo, snažne usne na svojim. Njegov zagrljaj postao je čvršći i prisniji. Uzbuđenje koje je prostrujalo njenim telom oslobodilo ju je stida. Milovala mu je smelo 5 požudno grudi i zavlčila prste u guste malje, uzdišući zaneseno. Obavila mu je ruke oko vrata i naslonila prisno svoje grudi na njegove. Činilo joj se kao da tone u more novog i beskrajnog zadovoljstva.

Pustio je naglo i odmakao se od nje. U njegovim očima videla je i zadovoljstvo i gnev. Bila je potpuno zbunjena. Vratila se stolu.

— Ketii... ovaj ... i ja dogovorile smo se da idemo malo u šetnju. Hoćeš li s nama?

— Ne, neću s vama.

Da nije bila toliko uzbuđena, zapazila bi da mu je glas mukao i zadihan. Ali, nije primetila ništa.

— Neću doći na večeru. Večeraću negde napolju — dodao je hladno. — Možeš da imaš Keti samo za sebe.

— Ona je tvoja kćerka. Džud — rekla mu je nežno i potreseno.

Okrenuo joj je leđa. Stajao je nekoliko trenutaka nepomično pre nego što je progovorio.

— Ne mogu da ostanem s tobom — promrmljao je. Bilo je to netaktično i grubo, ali Bes nije reagovala.

— Dosta mi je svega — nastavio je. — Otmenih manira dovoljno mi je za ceo život.

Nakon ovih reči izašao je i zalupio vrata za sobom. Bes je krenula prema kuhinji da vidi kako Agi napreduje s pripremanjem večere. Zastala je pred vratima da bi izbrisala suze. koje su navirale i protiv njene volje.

Potrudila se da potisne svoju tugu i da deluje srećno kad joj se Keti pridružila. Smislila je izgovor za Džuda i njegovo odsustvo. Rekla je da je imao neki neodložan posao i to je umirilo devojčicu. Keti je raščešljala svoju dugu kosu i pustila je na ramena, obukla je ružičastu haljinu koju joj je Bes kupila za ovu priliku. Bila je zaista lepa. A Džud nije ostao ni da je vidi! Bes je bila ogorčena.

Kasnije, kad je bilo vreme za krevet, Keti je došla u Besinu sobu. Obe su bile u spavaćicama. Sedele su na Besinom krevetu i ona je pričala o novogodišnjim praznicima koje je slavila sa svojim roditeljima dok je bila dete.

— Da li ti nedostaje majka? — upitala je Keti.

— Da, veoma mi nedostaje — priznala je Bes setno.

— Ali nije ti žao što si se udala za tatu i što si došla ovamo, zar ne? — pitalo je dete sa strepnjom.

- Naravno da mi nije žao — pomilovala je Bes po kosi.
- Dobila sam divnu kćerku.
- Keti je pocrvenela od zadovoljstva.
- Bes, da li si priređivala zabave za svoje prijatelje za Novu godinu? — interesovala se Keti.
- Nije bilo mnogo takvih zabava — uzdahnula je Bes. — Kad je moja polusestra odrasla, njen otac je insistirao da ona priređuje zabave za svoje prijatelje. Ona je uvek imala mnogo mladića oko sebe.
- Da li si ih ti imala?
- Nisam, dušo. Hajde sada da spavamo. Krajnje je vreme. Ja sam umorna, a verujem da si i ti umorna.
- Umorna sam — klimnula je Keti glavom. — Bes, tako sam srećna što živiš s nama.
- I ja sam — osmehnula se Bes.
- Upravo je htela da obrazloži ono što je rekla kad je Džud ušao unutra. Nije se potrudio ni da pokuca na vrata. Ušao je unutra naglo i nekako divlje. Njegova kosa bila je neuredna, a oči su mu sijale čudnim sjajem.
- Zabavljate se — upitao je nerazgovetno.
- Upravo se pozdravljamo. Htele smo da idemo da spavamo — odgovorila mu je Bes.
- Laku noć, tata — poljubila ga je Keti u obraz. — Šteta je što nisi mogao da pođeš u šetnju s nama. Svi su mi kazali da sam bila veoma lepa. Laku noć, Bes.
- Laku noć, dušo — poljubila je Bes.
- Keti je izašla, a Džud je ostao i dalje.
- Šta ti nameravaš da učiniš ovde? — upitao je svadljivo.
- Sve si izmenila otkako si došla. Više ne mogu da prepoznam ni sopstveno dete!
- Keti je danas zaista bila izuzetno lepa — promrmljala je zbunjeno, shvatajući da se Džud napio.
- I ti si lepa. Da li si namerno obukla tu spavaćicu s čipkama koja te više otkriva nego što sakriva? — upitao je ironično, sedajući pored nje na krevet.
- Ja... ovaj ... nisam znala da ćeš doći — uspeo joj je da promuca uplašeno.
- Naravno da nisi znala — složio se. — Ali godi ti dok te gledam ovako zadivljeno, zar ne?
- Uhvatio joj je obe ruke svojom jednom rukom i stisnuo ih iza njenih leđa. Pritisnuo je na jastuk tako da nije mogla ni da se pomeri.
- Ako ti se dopada da te gledam, učiniću to sa zadovoljstvom — govorio joj je gledajući je požudno.

Pre nego što je stigla da reaguje, on je smakao bretele njene spavačice preko ramena i spustio je do struka. Njene male, čvrste grudi ukazale su se pred njegovim očima. Gledao ih je kao da ima pravo na to.

Ruka kojom je držao njene ruke stisnula je još snažnije. Lice mu je postalo bezizražajno, ali sjaj u očima otkrivao je šta se u njemu zbiva.

Bes nije mogla ni da se pomeri. Njegov uporni pogled prikovao ju je za mesto na kome je ležala. Nikad je nijedan muškarac nije gledao tako. Taj pogled zbunjivao je i uzbuđivao. Dah joj je postao neujednačen, a uzbuđenje je zahvatalo u sve snažnijim talasima.

— Da, to ti se dopada — čula je ponovo njegov glas. — Da li si ikad bila s muškarcem ovako?

Odmahnula je glavom, nemoćna da progovori.

— Nikad? — podigao je obrve iznenađeno.

— Nikad — promucala je.

— Divna si — mrmljao je dok je gledao požudnim pogledom. — Još nikad nisam sreo nešto ovako čedno i slatko.

Napio se, naravno, razmišljala je. Ipak, uživala je dok je gledao. Želela je da spusti usne i da joj dotakne grudi.

Ove misli su je šokirale. Ustuknula je uplašeno.

— Mi smo venčani — podsetio je. — Nema ničeg lošeg u ovome.

— Da ... ovaj ... znam — dah joj je zastao u grlu.

Ispružio je ruku i pomilovao je po obrazu.

— Tako si mlada i čedna, netaknuta raznim gadostima i bolom koji život može da priredi. Trebalo bi da imam dovoljno snage da se oduprem iskušenju i da te ostavim na miru — uzdahnuo je gnevno, a onda je ustao i zapalio cigaretu.

Ležala je na krevetu zbunjeno i bespomoćno. Njegove reči nije razumela.

— Džud? — pozvala ga je tiho.

Okrenuo se prema njoj i zatvorio oči.

— Zar nećeš da se pokriješ, zaboga? — okrenuo se ponovo od nje. — Popio sam tri viskija, a već mesecima nisam bio sa ženom.

Povukla je spavačicu naviše i pokrila grudi.

— Mene ne želiš, zar ne? To si mi već rekao.

Nasmejao se ogorčeno.

— Iznenađila bi se kad bih ti kazao šta želim. Ali, ja umem i da potisnem svoje želje — rekao joj je.

— Ti umeš da potisneš svoje želje? — nasmejala se podrugljivo. — To ne bih nikad rekla. Mislila sam da su tvoje želje uvek na prvom mestu i ne dolazi u obzir da ne budu ispunjene.

Posmatrao je njeno užareno lice kroz dim svoje cigarete.

Kako je privlačan, pomislila je Bes. Znala je dobro da ovo što se dogodilo između njih dvoje neće nikad zaboraviti. Činilo joj se da su sve njene pritajene želje najednom bile ispunjene.

— Ti i nisi baš hladna — zaključio je kao za sebe. — Tvoje svakodnevno ponašanje je maska kojom pokušavaš da se zaštitish.

Pocrvenela je. Nije znala šta bi mogla da mu odgovori.

— Oh, do đavola! — ugasio je ljutito cigaretu u pepeljari.

— Mislio sam da će sve biti tako jednostavno. Bio mi je potreban brak Iz računa, a ne brak u koji će se uplesti emocije. Nisam se predomislio. Hoću tvoje akcije, a ne komplikacije!

— Onda prestani da ih stvarash — rekla mu je tiho.

— A ti prestani da pomažeš da ih stvaram — odvratio joj je oštro. — Ja sam ljudsko biće i odgovaram na izazov kao svaki drugi zdrav i zreo muškarac!

— Ja nisam ...

— Postaraj se da ubuduće ne bude toga — presekao je.

— Džude, zašto nikad do sada niste imali novogodišnju jelku u kući? — upitala ga je.

— Zato što nikad nisam ni pomislio da bi to Ketu toliko moglo da znači — nasmejao se kratko. — Ona nije zahtevala. Naprotiv, pretvarala se da joj nije stalo, a ja sam uvek bio suviše zauzet da bih se udubio u taj problem.

Zagledao se zamišljeno u nju.

— Ovih dana Ketu je presrećna. Ne mogu da je prepoznam. Obuzeta je tobom. Njeno srce si potpuno osvojila. Nemoj samo da pokušaš da učiniš isto i s mojim srcem.

— Šta će mi tvoje srce? To je santa leda koja ne služi ničemu. Uostalom, ti me ne želiš, zar ne?

— Želeo sam te pre nekoliko trenutaka — šokirao je svojom izjavom.

Pocrvenela je ponovo. Džud je posmatrao podignutih obrva.

— Vidi, vidi, zanimljiva reakcija — podsmehnuo se. — Tipična za nevine devojke.

— Nisam namerno sačuvala nevinost — pravdala se. — Pored Kristl nije bilo šanse za mene da privučem nekog muškarca.

— Da, tvoja polusestra je veoma lepa — klimnuo je glavom. — Da li ti je uvek preotimala mladiće?

— Da, preotela mi je svakog mladića koji bi se zainteresovao za mene — priznala je utučeno.

— Onda im nije bilo baš mnogo stalo do tebe — rekao je.

— Bolje je što si sačuvala nevinost i što im se nisi predala potpuno.

— To će mi biti velika uteha kad ostarim — nasmejala se ironično.

— Nećeš se mnogo promeniti kad budeš ostarila — zagledao se u nju. — Imaš zahvalnu i lepu konstrukciju.

Gledala ga je zainteresovano. Polako, u njenoj glavi je počela da se formira jedna ideja. Džud nije bio tako nepristupačan kao obično. Ako bi joj uspelo da ga zainteresuje za sebe pre nego što Kristl dođe . . . kad bi mogla ...

Otvorila je usne nervozno.

— Džude ... da li si ... ovaj... jako umoran? — upitala ga je oklevajući.

Obuhvatio je njeno telo svojim mračnim pogledom.

— Da li mi nudiš svoje telo?

Zastao joj je dah. Ne sme da odustane.

— Da li . . . ovaj . . . da li ga želiš?

— Oh, naravno — rekao je prezirući sam sebe. — Želim te.

Ustala je iz kreveta. Bila je nervozna i zbunjena, ali je odlučila da sprovede svoju zamisao. Polako, skinula je spavaćicu koja je pala na pod kraj njenih nogu.

Džud je gledao zainteresovano. Lice mu je pocrvenelo, a dah mu je postao ubrzan i neujednačen. U očima mu je videla želju.

— Graciozna i elegantna — promrmljao je. — Zamišljao sam da ćeš biti ponosna i dostojanstvena čak i kad ponudiš sebe. Divna si, Bes. Nemoj da me izazivaš. Već sam ti rekao da mesecima nisam bio sa ženom.

Okrenuo se od nje, ali ga je ona uhvatila za ruku.

— Da li bi... da li bi ti to bilo tako teško? — upitala ga je tiho.

— Ne. Ne bi bilo teško — odmahnuo je glavom. — Naprotiv. No, ako ostaneš u drugom stanju...

Lice joj se ozarilo. Gledala ga je nežno.

— Ja bih to volela — šaputala je. — Volela bih da imam tvoje dete, Džude.

Podrhtavao je. Zelja u njemu postala je jača od svega.

— Bes ...

— Zar ti ne želiš sina, Džude? — gledala ga je iskrenim i nežnim pogledom.

Ispružio je ruku i privukao je sebi, naslanjajući njeno nago telo na svoje snažno i uzbuđeno. Zagnjurio je glavu u njenu kosu.

— Da — promrmljao je. — Želim sina. Želim tebe. Ali. ..

— Ali, šta?

— Bes, ti znaš da sam bio u ratu.

— Znam — klimnula je glavom.

— Moja jedinica nalazila se iza nekog šumarka kad smo bili napadnuti. Pogodila me je eksplozija jedne bombe. Bio sam pogođen u

desni kuk. Znaš. to izgleda prilično ružno . . . isključicu svetlo ako želiš

...

— Koješta — prekinula ga je. — Čak i kad bi ti nedostajala ruka ili noga, ti bi još uvek bio Džud. Ni to mi ne bi smetalo, a ne neki bezazleni ožiljak.

— Bes, možda ćeš požaliti zbog svog postupka ujutru — pokušao je još jednom da je opomene.

— O tome ću razmišljati ujutru Džude. molim te...

— U redu, zaboga. Nema potrebe da me moliš. Zar ne shvataš koliko te želim?

Nagnuo se prema njoj i zgrabio požudno grubo njene usne svojim. Prepustila se spremno strasti koja ju je zahvatila.

Osetila je da je podigao u naručje i preneo na krevet. Gledala ga je dok je skidao nervozno svoju odeću. Znala je da on nije potpuno trezan, ali neke barijere bile su porušene i ona je nameravala da iskoristi do kraja tu situaciju. Bio je neodoljivo privlačan. Ožiljak o kome je govorio uopšte nije bio tako strašan kako je očekivala. On se, tako reći, nije ni primećivao na tom snažnom, skladno građenom telu.

— Dakle? — upitao je dok je legao kraj nje. — Imaš li neki komentar? Šta kažeš na moj ožiljak?

— Jedva sam ga zapazila — rekla mu je iskreno. — Bila sam fascinirana drugim stvarima.

— Zar nikad do sada nisi videla nalog čoveka?

Odmahnula je glavom.

— Biću pažljiv — poljubio ju je nežno. — Mada to nije svojstveno mojoj prirodi, gospođo Langston. Nestrpljiv sam. Odavno nisam bio sa ženom. To sam ti već rekao.

Milovao je nežno i strpljivo, razbijajući stid u njoj. Odgovarala mu je sve smelije.

— Nisam znala da si ovakav — prošaputala je.

— Kakav? — podigao je glavu i namrštitio se.

— Nežan si. Navikla sam da si uvek grub sa mnom.

— Nemoj da počneš da uobražavaš stvari — rekao joj je hladno. — Ja te ne volim, Bes. Želim te i to je sve.

Osetila je mučninu. Poželela je da se istrigne iz njegovog zagrljaja. Ali, shvatila je da to ne treba da uradi. On nije mogao da se promeni preko noći. Za promenu biće potrebno dosta vremena i strpljenja. On ju je želeo i to je bilo dovoljno za sada. Možda bi ga rođenje deteta razmekšalo.

— Ne očekujem da se dogodi čudo — rekla je tiho. — Ja... ja ću se truditi da te zadovoljim ako mi budeš kazao kako.

Legao je na leđa i zagledao joj se u lice.

— Miluj me po grudima — naredio joj je.

Milovala ga je nežno i sve smelije. Zastala je neodlučno kad je došla do njegovog stomaka.

– Kukavice — rugao joj se.

– Sve ovo je za mene novo — pravdala se.

– Naučićeš — obećao joj je privlačeći je naglo sebi i naslanjajući njene čvrste, nabrekle grudi na svoje snažne i maljave. — Sada je red na mene.

Telo joj je gorelo dok je on milovao iskusnim i zadovoljnim pokretima. Osećala je njegove ruke na celom svom telu, a usne su sledile putanju ruku. Besprekornu tišinu u sobi remetili su samo njihovi nestrpljivi uzdasi.

Otvorila je oči i susrela se s njegovim pogledom.

– Da li se plašiš? — upitao je muklo.

– Da — promucala je.

– Biću pažljiv. Obećao sam ti to.

Polako, kontrolišući pokrete svog uzbuđenog tela, oslobodio je devičanstva. Stajalo ga je mnogo napora da to učini polako i pažljivo. Taj napor videla je na njegovom licu.

– Da li te boli? — upitao je.

Odmahnula je glavom, pokušavajući da se osmehne. Slagala je svesno, plašeći se da ne pokvari ovo što je započelo. Već sledećeg trenutka njena laž postala je istina. Izvila je srećno svoje telo prema njegovom i utopila se u ritam ljubavne igre koji je on diktirao. Ugledala je nežnost u njegovim očima.

Zaboravila je na vreme i prostor oko sebe. Utonula je u beskrajno zadovoljstvo koje joj je pružao ovaj čovek. Telo joj je gorelo i gubila se u agoniji. Uzdisala je glasno i nekontrolisano, pokušavajući da nađe izlaz iz uzbudljivog kovitlaca strasti koji je zahvatio i gušio.

Džudove ruke vodile su i kontrolisale njeno podivljalo telo. Ekstazu su doživeli u istom trenutku. Njeno rasterećeno telo tonulo je ... tonulo ...

Činilo joj se da su prošli sati pre nego što joj je uspelo da ponovo diše smireno i normalno. Suze su joj ovlažile oči.

Podigao je njeno lice prema svom i primorao je da ga gleda u oči.

– Nije bilo onako kako si očekivala, zar ne? — pitao je nežno.

– Ja... mislila sam da će me boleti — prošaputala je.

– Zar te nije bolelo? — pogledao je njeno nago ispruženo telo. —

Vikala si.

Pocrvenela je kad se setila kao kroz maglu svojih uzvika i svog slobodnog ponašanja. Džud se nasmejao glasno, uzimajući je ponovo u zagrljaj.

– Ovog puta bilo je za tebe — šaputao joj je kraj uha. — Sada neka bude za mene ...

Noć koja je usledila bila je istovremeno najduža i najkraća u njenom životu. Kad su prvi zraci zore počeli da se probijaju kroz prozor, Bes je osećala bolove duž celog svog zadovoljenog tela.

Nežni i strasni ljubavnik postao je sasvim druga osoba kad je ustao iz kreveta i počeo da se oblači. Gledao je bezizražajno.

— Sada ti je sve jasno, zar ne? — podsmehnuo se. — Znaš koliko te želim, ali nemoj misliti da ćeš uspjeti da me potčiniš sebi zbog toga. Nikad neću postati tvoj. Nikad! Čak ni ako mi rodiš dete kao rezultat noći koja je ostala za nama. Nadam se da si zaista mislila ono što si mi rekla o detetu. Više nema distance između nas dvoje. Reći ću Agi da prenese tvoje stvari u moju sobu ujutru. Odsada ćemo spavati zajedno.

Gledala ga je nemo.

— Ali, ti si rekao da... da bi i ti želeo dete — podsetila ga je.

— Želeo sam te, glupa ženo — promrmljao je iznervirano. — Rekao bih ti sve što poželiš u onom trenutku. Bilo mi je važno samo tvoje telo. Objasnio sam ti da mesecima nisam bio sa ženom. Osim toga, popio sam dosta, a ti si skinula spavaćicu i došla kod mene. Ja sam ljudsko biće, do đavola!

Okrenula je glavu na jastuku i pustila suze da teku slobodno. Samo nekoliko sati trajao je njen zanos i iluzija da i Džud oseća isto što i ona. Ali sve je to bilo bezvredno, baš kao i njihov brak.

— Sada je kasno da se kaješ — čula je njegov nemilosrdni glas. — Imaj na umu da je sve bilo tvoja ideja.

Ništa mu nije odgovorila. Nije imala snage. Srce joj se slamalo.

Stajao je kraj njenog kreveta nekoliko trenutaka. Osećala je da je hteo da joj kaže nešto. Taj trenutak je prošao brzo i on je izašao i zalupio vrata za sobom.

VI

Bilo joj je veoma naporno da ustane i da se ponaša pred svima kao da je sve u redu. Obukla je toplu haljinu od žerseja i sišla dole. Nije se našminkala. To joj više nije bilo važno. Džud će je videti, ali njemu nije bitno kako ona izgleda. Ona ga je toliko želela i volela. verovala je da je i njemu stalo bar malo. Prevarila se. Sve do čega je njemu bilo stalo bio je seks.

Nasmejala se sopstvenoj naivnosti. Večeras će spavati ponovo u njegovom naručju i sve će biti kao prethodne noći. Ali ona više neće dozvoliti sebi da padne u onakvu vatru. Tu ludost ne bi ponovila nikad više, pogotovu sada kad je svesna da je on prezire zato što ga je izazvala. Oh, kako je mogla da se ponese tako glupo?! Bila je ogorčena

na sebe. Ipak, zbog Ketii će morati da se ponaša vedro i da se pretvara da se ništa nije dogodilo.

Prišla je vratima Ketine sobe i pokucala.

— Hej — pozvala je nežno. — Ubedena sam da je Deda Mraz došao u toku noći i da nam je ostavio poklone. Zar nećeš da požuriš da vidiš šta si dobila?

Keti se istog trenutka rasanila.

— Oh, naravno da ću požuriti! — poskočila je radosno iz kreveta.

Bes je zagrlila i zajedno su pošle dole. Plašila se susreta s Džudom, ali se trudila da ne pokaže strah.

Pokloni koje je prošle noći ostavila ispod jelke bili su tamo. Iznenadila se kad je videla da ima još poklona. Ko je to ostavio? Možda Agi, pomislila je.

— Trebalo bi da pozovemo tatu, zar ne? — predložila je Keti.

— Svakako — složila se Bes. — Idi kod njega u sobu i pozovi ga.

— Nema potrebe — čula je Džudov glas. — Probudio sam se rano.

U ruci je držao šoljicu kafe. Bio je obučen samo u farmerke. Delovao je strano. Bes se nije usuđivala da se sretne s njegovim pogledom.

— Znala sam da ćeš doći da vidiš šta sam dobila — radovala se Keti iskreno. — Otvori ovo. Ovo je za tebe.

Džud je seo na tepih i otvorio paketić koji mu je Keti pružila. Zahvalio se oduševljeno kad je ugledao tabakeru. To je Keti kupila za svoju uštedevinu. Bes je znala da Džud neće nikad koristiti tu tabakeru, ali Keti je insistirala da kupi baš to.

Tada joj je Džud pružio poklon koji joj je on kupio.

— Oh, tata! — vrisnula je Keti oduševljeno kad je otvorila kutiju i ugledala automatski foto-aparat s nekoliko bliceva. — Setio si se da sam baš to želela!

— Ne bi mi bilo baš jednostavno da zaboravim — promrmljao je Džud, gledajući s puno zadovoljstva i ljubavi svoju kćerku.

Bes se skoro nasmejala. Naravno, bilo je nemoguće zaboraviti tu Ketinu želju. Svaki dan govorila je samo o tome.

— Zar ti nećeš da otvoriš svoj poklon? — obratio joj se Džud.

— Prvo pogledaj šta sam ti ja kupila! — pružila joj je Keti kutiju u kojoj se nalazila bočica parfema.

— Oh, hvala ti, dušo — poljubila ju je Bes. — Ovo je moj omiljeni parfem.

— Znala sam da će ti se dopasti. Hvala ti za tvoj poklon, Bes. Baš sam želela ovakav muzički kompjuter!

Džud je uzeo poveći paket i pružio ga Bes.

— Meni? — iznenadila se. — Nisam očekivala ...

Otvorila je paket i zanemela kad je videla šta se nalazi unutra. Nije mogla da izgovori nijednu reč. Suze joj ovlažiše oči. U paketu se nalazila slika koja joj se najviše dopala onog prvog dana kad su došli na aerodrom u San Antonio. Na slici su se nalazili mlin i jedna rančerska kuća.

— Hvala ti — promucala je. — Toliko mi se dopala ta slika.

— Koliko vidim, i ti si pripremila nešto za mene.

— Da... izvoli — pružila mu je paketić u kome se nalazila kravata i kompjuter.

Iznenadio se kad je video šta mu je kupila.

— Kako si znala da želim baš to? — upitao je.

— Isto kao što si ti znao da ja želim baš tu sliku — odgovorila mu je tiho.

Naslonio se na zid i zagledao se u nju.

— Dakle? — obratio joj se.

— Dakle, šta?

— Zar neću dobiti poljubac? — podigao je obrve. — Ketu si poljubila kad ti je predala poklon.

— Moraš da ga poljubiš! — uzviknula je Keti srećno. — Danas je Nova godina i svi se ljube.

— Ona se stidi — nasmejao se Džud. — Keti, idi i pozovi Agi da dođe da joj predamo poklon za nju.

— Oh, svakako! — potrčala je Keti radosno prema izlazu.

Bes je pocrvenela i spustila glavu kad su ostali sami.

— Stidiš se? — zadirkivao je. — Zašto? Na tvom telu nema nijednog centimetra koji nisam upoznao.

— Oh, ne poznaješ ti baš sve na meni — pogledala ga je naglo. — Nisi upoznao moju dušu i moje srce. Ne znaš baš ništa o tome.

— To me i ne interesuje — odgovorio joj je ravnodušno. — Tvoje telo je jedino što me interesuje na tebi. Dođi ovamo.

— Idi do đavola!

— Zar su to reči koje upotrebljavaju pristojne dame? — smejaio joj se. — Dođi ovamo, Bes. Ako ne dođeš, reći ću Keti da ti se ne sviđam.

— To je istina! Samo joj reci!

Nagnuo se prema njoj i uhvatio je za ruku. Privukao je u zagrljaj.

— Hoćeš li da se boriš protiv mene, Bes? Hajde, bori se. Hteo bih da vidim ko će pobediti.

Uputila mu je gnevan pogled, ali je prestala da se otima.

— Tako — promrmljao je. — Ovo mi se više dopada. A sada, poljubiću te i ti ćeš mi odgovoriti isto kao što si učinila prošle noći.

Razum se bunio, ali telo mu je odgovaralo baš onako kako je zahtevao. Trudila se da poslušati razum S da se ponaša hladno. Njen

napor je bio bezuspešan. Uživala je u njegovoj snazi i osećanjima koja je izazivao u njoj.

— Dopada ti se ovo, zar ne, Bes — šaputao joj je kraj uva, osećajući njen stidljivi odgovor. — Zagrlj me slobodno.

Podigla je ruke i obavila ih oko njegovog vrata.

— Ketii... — promrmljala je uplašeno.

— Ne brini se — promrmljao je. — Ja ću ih čuti kad budu dolazile.

Osetila je njegovu ruku na svojim grudima. Vatra ju je obuzela istog trenutka. Ovo je ludost, pomislila je dok se upijala željno u njegovo telo.

Oči su mu potamnele od želje kad se odmakao od nje.

— Večeras ćemo spavati zajedno i vodićemo ljubav celu noć — rekao joj je muklo. — Oh, koliko te želim! Sada kad sam te okusio, želim te još više nego ranije. Znala si da će biti tako. Idi do đavola! Ista si kao sve druge žene! Zato si insistirala!

Okrenula je glavu na drugu stranu i zatvorila oči. Zar nikad neće prestati da je vređa?

Popravila je kosu, čekajući sa strepnjom dalje vređanje.

— Izgledaš sasvim pristojno i uredno — rekao joj je kratko. — Tebe ništa ne može da poremeti, niti da pokvari taj dostojanstveni izgled. Ne smeta ti čak ni ovaj žestoki izliv strasti od pre nekoliko trenutaka.

Pokupila je hartiju u koju je bio umotan Ketin poklon i koji je devojčica nemarno bacila na pod.

— Šta je? Nemaš komentara? — izazivao je.

— Džude, šta bi hteo da ti kažem? Slaba sam prema tebi. Ne mogu ništa da učinim protiv toga. Nemam dovoljno iskustva da se pretvaram da mi se ne dopada ono što izazivaš u meni svojim dodirrom. Ali, nemoj da me ismevaš zbog toga. Ako me ne podnosiš, podnesi zahtev za razvod.

— Kakav bi ti brak želela? — upitao je sarkastično. — Da li bi ti odgovaralo da ti poklonim izvor nafte? Da ti kupujem bunde i skupocena kola?

— Ne interesuje me novac. Dovoljno mi je da imam toliko da preživim. Mogu da radim i da zaradim dovoljno za sebe.

— Šta bi ti mogla da radiš? — nasmejao se. — Mogla bi da budeš konobarica u nekom jeftinom restoranu.

— Da, mogla bih da budem konobarica i ne bih se stidela tog posla. Važno je da čovek radi pošteno, a kakav je posao, to nije bitno. Nisam kvalifikovana za neki određen posao, ali ne plašim se da radim. Zadrži svoj novac, Džude. Ne želim ni tebe ni tvoj novac.

— Zaista? — pogledao ju je preteći. — Mogao bih da te primoram da me moliš.

— Znam — rekla je tiho. — Znam da bi mogao.

— Idi do đavola! — opsovao je ljutito. — Tako si hladna i nepristupačna!

— Evo, dolazi Agi — čuli su Ketin glas.

Devojčica je pogledala zbunjeno svog oca i Bes. Odmah je shvatila da nešto nije u redu.

— Ja . . . upravo sam govorila Džudu da će moja sestra doći da provede praznike s nama — pocrvenela je Bes.

— Kristl? Zar Kristl dolazi? — iznenadio se Džud.

— Da — promucala je nervozno. — Htela sam da ti kažem ranije, ali bi uvek iskršlo nešto drugo.

— Drago mi je što dolazi — osmehnuo se. — Ona će biti pravi ukras u ovoj kući. Koliko ostaje?

— Nije napisala — uspelo je Bes da promrmlja.

— Plašiš se konkurencije? — zagledao joj se u lice.

— Ja nikad nisam predstavljala konkurenciju za Kristl — odgovorila mu je dostojanstveno. — Ona uzima ono što poželi.

Džud ju je gledao ćuteći nekoliko trenutaka. Nije rekao ni reči. Obratio je pažnju na Agi koja se oduševljeno zahvaljivala za maramu koju je dobila od Bes i vuneni šal koji su joj kupili Džud i Keti.

Za vreme ručka Bes je primorala sebe da pojede nekoliko zalogaja iako nije imala apetit. Osećala je stalno Džudov pogled na sebi. On je prezirao, to joj je bilo jasno. Nije mogla da nađe nikakvo opravdanje za sebe. Sama ga je izazvala. Želela ga je previše. Sada je bila svesna da voli tog užasnog čoveka koji nije želeo baš ništa od nje.

Zašto joj je kupio onu sliku? Da li je to bilo zbog Keti? Možda je želeo mir zbog nje? Uzdahnula je utučeno i nemoćno.

— Bes, zašto si tako tužna? — upitala je Keti.

— Bes je ostala bez majke — rekla je Agi tiho. — Ovo je prva Nova godina koju slavi bez svoje mame. Zato je tužna.

— Hvala, Agi, na razumevanju — osmehnula joj se Bes. — Više nemam majku, a imam drugu porodicu s kojom sam srećna.

Džud je naglo ustao, bacio salvet na sto i izašao napolje. Zalupio je vrata za sobom.

— Šta je s tatom? — zabrinula se Keti.

— Ne znam — odmahнула je Bes glavom. — Znaš da on ne voli ovakva slavlja ...

— Ali rekao je da mu se dopada jelka i pričao mi je koliko je dugo tražio sliku koja se tebi dopala. Sliku je kupio jedan čovek i on ga je pronašao i otkupio sliku od njega samo da bi te obradovao.

Bes je slušala zapanjeno. Zar je moguće da je učinio sve to samo zato da bi njoj pružio zadovoljstvo? Nije joj ostalo vremena za

razmišljanje. Telefon je zazvonio i Agi je podigla slušalicu. Poziv je bio za Bes.

— Halo? — javila se.

— Zdravo, dušo! Srećna Nova godina! — čula je razdragani glas svoje sestre. — Ja sam na aerodromu. Pošalji nekog po mene.

VII

Kad su Džud i Bes stigli, na aerodromu je bila gužva. No, odmah su zapazili Kristl. Bila je upadljivo elegantna i privlačna sa svojom dugom, plavom kosom, lepim licem i vitkom figurom.

— Oh, stigli ste! — potrčala je pravo Džudu u zagrljaj kad ih je ugledala.

Poljubila je Džuda sočno, a on je podigao od zemlje i okrenuo se raspoloženo s njom. Bes je užasnuto gledala ovo srdačno pozdravljanje. Tek kad je završila pozdravljanje s Džudom, Kristl se okrenula sestri.

— Zdravo, dušo — zagrlila je. — Ovo je tužna Nova godina za tebe, zar ne? Prvi put provodiš praznike bez Karle.

— Drago mi je što si došla da nas posetiš — rekla joj je Bes.

— Koliko možemo da te zadržimo? — upitao je Džud raspoloženo.

— Koliko god budete želeli — odgovorila mu je Kristl koketno. — Posvađala sam se s mojim grofom i možda se nikad više neću vratiti tamo. To znači da bih mogla da ostanem s vama zauvek. Šta kažete na to?

— To bi nam bilo drago — zagrlio je Džud. — No, ti mora da si gladna. Agi će ti pripremiti da jedeš čim budemo stigli kući.

— Oh, uopšte nisam gladna. Nisam mogla da jedem ni u avionu. Moram da čuvam liniju. Nikad ne jedem mnogo i trudim se da jedem što ređe.

Seli su u kola i krenuli prema kući.

— Zašto si tako tiha, Bes? — upitala je Kristl.

— Imala je veoma lošu noć. Jedva je uspela da malo zaspi

— odgovorio je Džud umesto nje.

Na sreću, Kristl je gledala Džuda, tako da nije primetila kako je Bes pocrvenela.

— Bila sam zapanjena kad sam dobila vaše obaveštenje da ste se venčali — nastavila je Kristl. — Džude, ti si uvek tvrdio da nećeš dozvoliti nijednoj ženi da te uhvati u tu zamku.

— Tako sam i mislio — odgovorio joj je Džud. — Oženio sam se s Bes zbog onih prokletih akcija. Nisam mogao da dođem do njih na neki drugi način zahvaljujući Karli.

— Ona te je zaista mrzela, zar ne? — nasmejala se Kristl.

- Pa, kako je u braku? Da li je onako užasno kako pričaju?

Bes je sedela pozadi. Njih dvoje su je ignorisali. Bar da je Ketl pošla s njima. Imala bi s kim da razgovara. Ovako, osećala se krajnje jedno i poniženo.

— Pa, ima nekih zadovoljstava — promrmljao je Džud. — Zar nije tako, Bes?

— Svakako — odgovorila mu je. — Jedno od tih zadovoljstava je Ketl.

Njen odgovor mu se nije dopao. Pogledao je oštro, a Kristl se nasmejala glasno.

— To mi baš liči na tebe, Bes — rekla joj je. — Ti si oduvek volela decu. Nameravaš li da rodiš bar jedno?

— Da — pogledala je Džuda izazovno, nadajući se da će on početi odmah da protestuje.

Ali po svemu sudeći, Džud nije bio raspoložen za svađu.

— Bes se odlično slaže s Ketl — bio je njegov jedini komentar. — Njih dve su nerazdvojne.

Kad su stigli na ranč, Bes je odvela Kristl. u sobu za goste.

— Kristl, koliko nameravaš da ostaneš? — upitala je kad su ostale same.

— Neću ostati dugo — odgovorila joj je Kristl raspoloženo. — Nadam se da nemaš ništa protiv što sam došla? Morala sam da dođem. Treba da sredim neke stvari u životu, a i finansijski stojim prilično loše.

— Kod mene si uvek dobrodošla — pokušala je Bes da se osmehne. Kristl se naglo okrenula prema njoj.

— Imam utisak da nisi baš srećna u braku — zagledala se u nju. — No, ne brini se. Brakovi često počinju loše.

— Kako je u Parizu? — promenila je Bes temu.

— Lepo, naravno — nasmejala se Kristl nervozno. — Bes, želela bih... oh, ništa. Hvala ti što si mi dozvolila da dođem.

— Sidi dole kad se raspakuješ. Ketl će se radovati da te vidi.

— Volela bih da si se ti obradovala — promrmljala je Kristl, ali, Bes je već izašla i nije čula komentar svoje sestre.

Ketl je bila ljubazna prema Kristl, no Bes je osetila da se Kristl nije dopala devojčici.

— Ona nije kao ti, zar ne? — primetila je Ketl dok su se ona i Bes šetale po ranču, a Džud objašnjavao Kristl svoj kompjuterski sistem.

— Nije — promrmljala je Bes. — Nikad nismo bile bliske. Nemamo baš ništa zajedničko.

Keti je uzdahnula i zagrlila Bes.

— Bes, hoćeš li ti roditi bebu? — upitala je.

— Možda jednog dana — odgovorila joj je. — Da li bi ti imala nešto protiv?

— Naravno da ne bih imala ništa protiv. Volela bih da ti rodiš bebu. Obožavam bebe. Ja bih čuvala tvoju bebu i pomagala bih ti oko nje — rekla je devojčica ushićeno.

Bes se nasmejala. I sama je počela da zamišlja sebe kako bi izgledalo kad bi imala malu, nežnu bebu koju bi ona i Keti volele i mazile. Osmeh joj se zaledio kad se setila Džuda. On nije želeo dete s njom. On je želeo samo njeno telo i ništa više.

— Bes, hoćeš li da jašemo? — predložila je Keti.

— To bi bilo divno — oduševila se Bes. — Ali, ja sam u suknji. Da sam znala da ćemo jahati, ja bih obukla pantalone.

— Niko te neće videti — ubeđivala je Keti. — Hajdemo! Kroz nekoliko trenutaka obe su bile na konjima. Jahale su ogolelim livadama. Vazduh je bio hladan, ali veoma prijatan. Keti se zadovoljno smejala dok je gledala Besine razgolićene noge, jer joj se suknja podigla dok je jahala.

Jahale su kroz šumu po opalom lišću hrastova i borova. Bes se osećala toliko divno da je potpuno zaboravila na Džuda i Kristl u Džudovoj radnoj sobi. Bila je srećna što je živa i što može da uživa u ovom divnom predelu.

— Ah, tu ste — trgla se kad je čula Džudov glas. Ugledala ga je kad se pojavio iza jednog velikog hrasta.

Gledao je gnevno. Bes zadrhta od njegovog pogleda koji se zaustavio na njenim nogama.

— Da li si poludela? — upitao je muklo.

— Nemoj da se ljutiš, tata, molim te, — pogledala ga je Keti molećivo. — Poželele smo da jašemo, a Bes nije htela da vraća kući da bi se presvukla.

— Nije htela da se vrati kući da se presvuče? Naravno. Više joj se dopada da dobije upalu pluća i da je onda svi negujemo — rekao joj je Džud zajedljivo.

— Sad ćemo se vratiti — rekla je Bes tiho, osećajući da je njene radosti nestalo.

— Keti, ti idi odmah — naredio joj je Džud. — Zahladilo je. Igraj se u kući.

— Dobro, tata — klimnula je Keti glavom pre nego što je krenula prema kući.

Bes je sedela u sedlu i pogledala hrabro Džuda.

– Gde je Kristl?

– U kući — pogledao je prekorno. — Sedi tamo i pita se zašto njena sestra ne može da nade ni nekoliko trenutaka vremena da porazgovara s njom.

– Ti si je odveo u svoju radnu sobu i zatvorio vrata za sobom — podsetila ga je. — Koliko znam, takav postupak znači da želiš da budeš neometan. Ket i ja pošle smo u šetnju i odlučile da malo jašemo.

– Zar ti je smetalo što sam zatvorio vrata? — iznenadio se.

Naravno da joj je to smetalo, ali nije imala nameru da mu to prizna.

– Radi što hoćeš, Džude. Ja nemam prava da ti kažem bilo šta.

Trgao se kao da ga je udarila. Htela je da se udalji od njega. Povukla je uzde, pripremajući se da potera konja. Ali Džud je uhvatio uzde i sprečio je.

– Prestani da se ponašaš kao izgubljeno siroče, zaboga! — rekao joj je grubo.

– Ja i jesam siroče — odgovorila mu je. — I osećam se izgubljenom.

– Bes ... idi do đavola!

Sjahao je brzo s konja i prišao joj. Povukao je dole prema sebi. Pre nego što je uspela da se snađe, njegove usne su bile na njenima.

– Nemoj da se otimaš — priprepetio joj je muklim glasom kad mu je stavila ruke na grudi da bi ga odgurnula od sebe.

– Neću — promrmljala je promeniivši u trenutku svoju nameru.

Drhtavim prstima raskopčala mu je košulju. Njegove usne milovale su je nežno, a grudi su mu se nadimale od želje koja ga je obuzela. Raskopčala mu je košulju i zavukla ruke da bi pomilovala njegove snažne, mišićave grudi.

Poljubac je postao strasniji. Osetila je njegov drhtaj. Podigao je u naručje i preneo do hrasta. Spustio je na uvelo lišće.

– Ja... ja ću se prehladiti — promucala je kad joj je raskopčao haljinu i smakao je preko njenih ramena da bi joj otkrio grudi.

– Ugrejaću te — prošaputao je nestrpljivo. — Ne brini se.

Naslonio je svoje snažne, maljave grudi na njene meke i tople. Njegove ruke krenule su nestrpljivo prema njenim bokovima. Privukao je požudno sebi.

To je zbog Kristl, pomislila je Bes, On želi Kristl, ali ne može da zaboravi da je tek stupio u brak i da je dao obećanje. Sada je pokušavao da ugasi svoju želju s njom.

No, čak i dok je tako razmišljala, njene ruke su se mahinalno obavile oko njegovog vrata. Zavukla mu je prste u kosu i privukla ga snažno sebi. Njeno telo uvijalo se strasno ispod njegovog.

– Molim te — šaputala je zaneseno kraj njegovih usana.

— Ako nastaviš ovako, neću imati izbora — privukao je snažno sebi. — Osećaš li koliko te želim?

— I ja tebe želim — milovala ga je grozničavim pokretima. — Oh, Džude, želim te . . . želim te!

— Kakva vatra — mrmljao je. — Divno, dušo. Samo ostani takva. Da li si svesna šta izazivaš u meni? Čim te pogledam, počnem da te želim. Od prošle noći, kad si mi dozvolila da te upoznam potpuno poludeo sam za tobom. Želim te, Bes. Želim te sada i ovde. Baš ovde.

Bio je van sebe od želje, baš kao i ona. Bila je to ludost. Keti je mogla da se vrati. Svakog trenutka neko je mogao da naiđe tim putem .

..

Ali, već sledećeg trenutka uklonili su odeću koji ih je delila. Bilo je veoma hladno. Njih dvoje nisu osećali hladnoću. Želja koju su osećali gušila ih je i potiskivala sve ostalo,

Njihova užarena tela spojila su se željno. Džud je posmatrao njeno zadovoljno lice dok je uživala u sreći i zadovoljstvu koje joj je pružalo njegovo telo.

Čula je da je ponovio nekoliko puta njeno ime. Vrhunac zadovoljstva doživeli su u istom trenutku.

Zagnjurio je lice u njenu kosu dok se borio da dođe do daha.

— Poludeli smo oboje — mrmljao je. — Užasno je hladno. . .

Milovao je rukom po kosi. dok je ona uživala u svakom trenutku te neočekivane prisnosti i nežnosti. Volela ga je svim svojim srcem.

Odmakao se od nje i sredio svoju odeću. Bes je takođe ustala i počela da sređuje svoju haljinu.

— Obuci ovo brzo — pružio joj je kožnu jaknu. — Ti drhtiš.

To je bila istina. Drhtala je, mada ne od hladnoće.

— Hvala ti — rekla mu je tiho, primoravajući sebe da ga pogleda.

Pomilovao je po obrazu i zagledao se u nju. Gledao je nemo nekoliko trenutaka, a onda je poljubio nežno njene usne.

— Ti si san svakog muškarca — prošaputao je. — Dama u društvu, a u krevetu živa vatra.

Pocrvenela je i osmehnula se stidljivo.

— Nasred jahačke staze — razmišljao je naglas dok je gledao mesto na stazi koje je bilo ulegnuto od njihovih tela — Zaboga, Bes.

— Požurimo — pozvala ga je. — U kući će se zabrinuti što nas nema.

— Ti si želela bebu — rekao joj je i Bes ga pogleda iznenađeno kad je osetila sarkazam u njegovom glasu. — Ja sam se samo potrudio da ti izađem u susret.

Praznina koja je ispunila u tom trenutku bila je nepodnošljiva.

— Znači, to je bio razlog? — pogledala ga je hladno. — A ja sam mislila da si poludeo od želje za Kristl i da si kod mene potražio oduška toj svojoj želji.

— A zašto misliš da ne bih potražio to kod Kristl? — podsmehnuo se. — Ti znaš da ona nije baš stidljiva.

Prebledela je. Obuzeo je gnev.

— Zašto onda ne pokušaš s njom? Ona je veoma naklonjena muškarcima koji imaju novca!

.— Ubeđena sam da nadoknađuje pošteno ono što dobiva — nasmejao se, a onda je pošao prema svom konju. — Zaboravi ono što sam ti rekao u vezi s preseljenjem u moju sobu. Možda nam ne bi odgovaralo da spavamo zajedno.

Činilo joj se da će eksplodirati od gneva i razočarenja. Ipak, uspeo joj je da skupi snagu i da potisne svoj gnev.

— I sama sam razmišljala o tome. Ubeđena sam da nam ne bi prijalo da spavamo u istoj sobi — rekla mu je.

Pogledao je iznenađeno, a zatim se glasno nasmejao. Pre nego što je stigla da mu kaže bilo šta, uzjahao je konja i odjurio.

VIII

Te večeri dok su sedeli za stolom i večerali, bilo je kao nekad kad su ona i Kristl živele u istoj kući. Bes je ćutala, a Kristl je neumorno pričala, šarmirala svog domaćina i zabavljala sve za stolom. Džud je bio očaran njenim šarmom i uopšte .se nije trudio da to sakrije.

— Da li želiš još malo mesa, Bes? — upitala je Ketl.

— Ne, hvala, dušo — osmehnula se Bes.

— Tata se nije naljutio na tebe što si jahala u haljini danas, zar ne? — upitala je devojčica zabrinuto.

— Nije se naljutio — odgovorila joj je Bes tiho, crveneći kad se setila šta se dogodilo u šumi.

— Bes, pitala sam te da li se sećaš Kočranovih — ponovila je Kristl svoje pitanje. — Zar me nisi čula? Srela sam ih u Francuskoj početkom prošle godine. Zamisli. Bert već ide na koledž.

— To je baš lepo — promrmljala je Bes, odbijajući da nastavi razgovor.

Bila je svesna da Kristl želi da razgovara s Džudom, a ne s njom. Izvinila se ubrzo i otišla gore s Ketl. Džud ju je posmatrao zainteresovano dok je odlazila.

To veče dalo je pečat svim narednim danima koje će Kristl provesti u Džudovoj kući. Bila joj je potrebna Džudova pomoć oko rešavanja

nekih finansijskih problema. Htela je da iskoristi mudro svoje malo nasledstvo koje joj je ostalo posle Karle. Bio joj je to dobar izgovor da stalno bude s Džudom i da ga zapitkuje o finansijama i investicijama.

Džud je provodio najviše vremena van kuće. Bio je obuzet poslovima. Kad bi se sreo s Bes i kad bi joj se obratio, bilo je to kratko i službeno obraćanje. S Kristl se ponašao sasvim drukčije. S njom se šalio i smejao se kao da mu je ona bila žena, ne Bes.

— Kako ti je s Džudom? — upitala je neočekivano Kristl jednog poslepodneva kad su se srele.

— Zašto me to pitaš? — pogledala je Bes iznenađeno.

— Samo pokušavam da razgovaram s tobom — odgovorila joj je Kristl. — Bes, ovde sam već dosta dugo, a nisam uspela da porazgovaram s tobom. Zar nas dve nemamo o čemu da razgovaramo? Ako se ljutiš zbog Karle, znam da je trebalo da podelim teret s tobom, ali sada je kasno za ispravljanje. Nisam kriva što sam bila mažena celog života.

— Kad je žena tako lepa kao ti, Kristl, onda je uvek u prednosti u odnosu na sve iz svoje okoline. To mora da godi.

— Nekad godi, a nekad ne godi — promrmljala je Kristl nemoćno. — Zar nikad nisi pomislila da sam možda nesrećna zbog svoje lepote? Ja ne znam da li me muškarci žele zbog mene ili samo zbog mog lepog izgleda. Lepota ne traje, Bes. Ona prolazi brzo, a ja nemam ništa drugo sem lepote. Nemam ni muža, ni decu, niti bilo šta drugo na šta bih mogla da se oslonim u budućnosti.

Zar želiš mog muža, Bes je jedva uspela da se obuzda da je ne pita.

— A šta je s tvojim francuskim grofom? — uzdahnula je.

— Mrzim ga — prošaputala je Kristl, okrećući glavu na drugu stranu.

— Naći ćeš nekog drugog — rekla joj je Bes.

Nikad nije bila prisna s Kristl i ovaj razgovor joj je bio neprijatan.

— Hoćeš li kafu? — pokušala je da promeni temu.

Kristl je pogledala očajnički, kao da je htela da joj kaže nešto veoma važno. Ali, Bes je bila hladna i nepristupačna. Konačno, Kristl se nasmejala.

— Svakako. Kafa bi mi prijala. Kad se Džud vraća kući?

— Kroz nekoliko dana, pretpostavljam — pogledala je Bes ledenim pogledom. — Idem sada da kažem Agi da nam pripremi kafu.

Kristl je gledala zbunjeno za svojom sestrom dok je odlazila. Šta je sada uradila kad je izazvala takav ledeni pogled kod Bes.

Bes je zastala u holu da bi se pribrala. Zašto Kristl nije jednostavno otišla s Džudom kad joj je toliko stalo do njegovog društva? On bi je poveo. Suze su joj se slivale niz lice. Naravno, on bi Kristl poveo bilo gde, a nju ne bi primetio ni kad bi se srušila mrtva kraj njegovih nogu.

– Bes? — pozvala je Kristl iznenađeno.

Kad je čula prigušene jecaje svoje sestre pošla je za njom. Bila je veoma iznenađena kad je videla uvek smirenu i pribranu Bes u suzama.

Bes je izbrisala brzo suze rukavom.

– Izvini — promrmljala je. — Ponekad se veoma rastužim kad se setim Karle.

– Znam da ti majka nedostaje, dušo — rekla joj je Kristl nežno. — I meni nedostaje. Shvatila sam koliko mi je ona zna- čila tek kad je bilo suviše kasno da joj to kažem.

Ispružila je ruku prema Bes, ali Bes se povukla pre nego što je Kristl dotakla.

– Kaži mi da nemaš ništa protiv što sam ovde kod vas, Bes — molila je Kristl. — Reci mi da nemaš ništa protiv ni što mi Džud pomaže da rešim neke finansijske probleme.

– Naravno da nemam ništa protiv — pokušala je Bes da se osmehne.

– Dobro — odahnula je Kristl. — Plašila sam se da si možda ljubomorna na mene. Lakše mi je sada kad znam da nisi.

Znači, bilo je razloga za ljubomoru, zaključila je Bes ogorčeno. Kristl mora da je zapazila hladne odnose između svoje sestre i njenog privlačnog muža.

– Idem da poručim kafu — dodala je Bes hladno. Kristl je gledala nemo za njom. Njeno lepo lice bilo je napregnuto.

Onog dana kad se Džud vratio kući Ket i Agi otišle su s Kristl u San Antonio u kupovinu. Bes je sedela na terasi kad ga je ugledala. Srce joj je u tom trenutku snažno zakucalo.

– Zar nije malo rano za sedenje rta terasi? — upitao je Džud.

– Ja uživam u hladnom vazduhu — odgovorila mu je.

– Da, to sam primetio — zagledao se u nju. — Gde je Kristl?

– Otišla je s Agi i Ket i u kupovinu — rekla mu je hladno.

– Zašto to radiš, zaboga? — stisnuo je pesnice gnevno.

– Šta radim? — trgla se iznenađeno.

– Zatvaraš se u sebe čim ti se približim — namrštio se. — Zar misliš da nisam primetio kako se promeniš kad ti se približim? Igraš se s Ket i smeješ se, a kad osetiš moje prisustvo, odmah se uozbiljiš i začutiš.

– A šta očekuješ od mene? Zar očekuješ da ću da ti poletim u zagrljaj?

Ćutao je i posmatrao je nekoliko trenutaka. Ne mogu da te zamislim da bi mogla da učiniš tako nešto. . . .

Seo je kraj nje i zapalio cigaretu. Njegova blizina je unela nemir u nju. Stisnula je nervozno ruke.

— Nekad si provodila leta ovde — sećao se. — Bila si puna života i vedrine. U stvari, cvetala si kad god si bila bez Kristl Ali, onog trenutka kad bi Kristl ušla u prostoriju u kojoj si se ti nalazila, tvoje ponašanje se menjalo. Još uvek se tako ponašaš.

Ne mogu da se takmičim s nekim ko izgleda kao Kristl - promrmljala je. — Ona bi mogla svakog da šarmira.

— U pravu si — klimnuo je glavom. — Ali to nije zbog njene lepote. Kristl je otvorena i prilazi ljudima vedro. Zbog toga je ljudi prihvataju.

— Da. Sa mnom je drugačije, zar ne?

— Ti si zatvorena i trudiš se da odbijaš ljude. Imam utisak da zavidiš Kristl i da zbog toga ne možeš da budeš u istoj prostoriji s njom. Zavidiš joj što ona zna da uspostavi kontakt, a ti ne znaš.

Užasavao ju je njegov podrugljivi osmeh. Mrzela je to što joj je govori. Nesvesno, podigla je ruku nameravajući da ga udari. Uhvatio je za članak.

— To te boli, zar ne? — upitao je kratko.

— Odlazi od mene — prosiktala je razjareno.

Nasmejavao se glasno, a onda je zagrlio naglo i povukao je na svoje krilo. Držao je čvrsto, uprkos njenom otimanju.

— Džude! — bunila se žestoko.

— Samo ostani tu — govorio joj je. — Dogodiće se isto ono što nam se dogodilo onog dana u šumi. Zar ne osećaš kako deluješ na mene?

Osetila je topli i prijatni miris njegove kože i umirila se istog trenutka. Njegova ruka koja je držala čvrsto oko struka pekla je i izazivala poznati nemir u njoj. Nasmejavao se kad je osetio šta se događa u njoj. Pustio joj je ruke i uhvatio njeno lice. Zagledao joj se u oči.

— Zar ti se ovde ne dopada. draga damo? Zar ti je mrsko da živiš s čovekom koji ne zna da recituje Šekspira i koji ne ume da diskutuje o najnovijem bestseleru?

— Ti si dovoljno obrazovan. Završio si fakultet — uspelo joj je da promuca.

— Da, završio sam ekonomiju, ali nisam imao vremena da se posvetim umetnosti i literaturi. Bio sam suviše zauzet običnim, svakodnevnim poslovima.

— Ja . . . ovaj . . . ni ja nemam vremena za čitanje u poslednje vreme. Zašto misliš da ja znam da recitujem Šekspira?

Oklevao je nekoliko trenutaka, a onda je odmahnuo glavom.

— Da li te uopšte poznajem? — upitao je sam sebe tiho.

— Verovatno me ne poznaješ, ali to i nije važno. Hteo si majku za Ketu i moje akcije. To si dobio. Zar ti to nije dovoljno?

— To je tebi dovoljno — potražio je ponovo njene oči. — Sasvim ti je lepo bez mene, zar ne?

— I ti mene izbegavaš kao i ja tebe — podsetila ga je hladno.

— Da li ti nedostajem kad sam na putu? — izazivao je.

Ne. Naravno da ti ne nedostajem.

— Zašto bi mi nedostajao? — glas joj je podrhtavao.

Lice mu se iznenada smračilo.

— Nisam se ponašao baš korektno prema tebi do sada, zar ne, Bes? — uzdahnuo je. — Dovukao sam te ovamo i primorao te da se udaš za mene. Ti nisi želela taj brak i sasvim je normalno što ga nisi želela. Sada si u braku, a kao da nisi.

— I nema izlaza iz te situacije — dodala je.

— U pravu si — složio se. — Do sada se nijedno od nas dvoje nije potrudilo da učini bilo šta što bi naš brak osmislilo i učinilo da nam bude lepo.

Gledala ga je nemo.

— Ja te nisam prevario — rekao joj je hladno. — Tvoj pogled me optužuje, ali znaj da si ti jedina žena u mom životu od kako smo se venčali.

Pocrvenela je i pogledala u stranu. Uhvatio je za kosu primorao je da gleda u njega.

— Čak ni toga ne voliš da se sećaš, zar ne? — promrmljao je. — Dva puta smo vodili ljubav i oba puta sam bio užasan prema tebi nakon svega.

— Žao mi je što sam te razočarala — počela je da se pravda.

— Nisi me razočarala, Bes. Poneo sam se prema teti kao zbunjeni dečak — optuživao je sam sebe. — Nisam mogu da kontrolišem svoja osećanja i svoje postupke. Gubio sam kontrolu nad sobom i to me je plašilo. Mrzeo sam te zbog toga.

Milovao je nežno. U njegovom pogledu bilo je topline koju ranije nije zapazila.

— Počeo sam da te želim još one noći kad si imala petnaest godina i kad sam te poneo u svom naručju iz one tame — sećao se. — Da sam te poljubio te noći, ne bismo mogli da se zaustavimo. Oboje smo počeli da gorimo onog trenutka kad sam te dotakao. Tako je i ostalo. I sada gorimo oboje od želje, zar ne?

Njegova ruka spustila se na njene grudi. Zadrhtala je od tog dodira.

Da, bila je svesna toga. Oduvek je osećala da je on želi. Ali, to je bila samo želja za njenim telom, a ona je želela daleko više. Htela je njegovu ljubav.

Zavukao je ruku ispod njenog džempera. Posmatrao je njeno lice dok je milovao.

— Ne nosiš grudnjak, Bes? — pogledao je upitno.

Grudnjak joj je najednom postao mali i stezao je. Nije imala prilike da kupi veći, no, naravno, neće mu to reći. Slabost je obuzimala sve više.

— Nemoj, Džude — uhvatio ga je za ruku.

— Ti si moja — rekao joj je kratko. — Zašto da te ne dotičem gde želim?

Usne su joj podrhtavale.

— Šta se događa, Džude? Zar ti Kristl toliko nedostaje da bih čak i ja mogla da je zamenim?

On se odjednom ukočio. Lice mu se smračilo. Šta si to rekla?

— Želiš je, zar ne? — prošaputala je. — Iako nisi vodio ljubav s njom, ti je želiš.

— Da li si ljubomorna, Bes?

— Pusti me, molim te.

— Ne, neću još da te pustim. Odgovori mi. Da li si ljubomorna?

Spustila je pogled i uzdahnula. Šta da mu odgovori?

— Pitaj me zašto provodim toliko vremena s Kristl i ja ću ti odgovoriti — rekao joj je.

Nije želela da ga pita, jer nije htela da čuje njegov odgovor. Instinktivno, naslonila je glavu na njegovu rame i obavila mu ruku oko vrata. Zavukla mu je prste u kosu

— Da li ovo želiš, Bes? — uhvatio je za kosu i povukao je unazad. — Ovo, Bes?

Spustio je svoje usne na njene. Bio je to strastan i nežan poljubac istovremeno. Zagrlila ga je čvršće, odgovarajući mu spremno na poljubac.

Njegove ruke zavukle su se ispod njenog džempera ponovo. Jeknula je tiho kad je osetila njegove ruke na svojim grudima. Podigao je glavu i zagledao se u njene oči potamnele od želje.

- Kad se vraćaju? — upitao je muklo.

- Ne znam — ugrizla se za usnu.

- Možemo da odemo u spavaću sobu i da se zaključamo — predložio je.

- Da — prošaputala je željno.

Podrhtavala je u njegovim rukama dok je nosio prema spavaćoj sobi.

— Biću strpljiv i pažljiv s tobom — govorio joj je tiho. «— da li me zaista želiš, Bes?

- Oh, naravno da te želim — zagrlila ga je. Srce mu je kucalo snažno dok je nosio uz stepenice. Strast ih je zahvatila oboje kao onog puta u šumi. Bes je bila srećna.

Džud je ne voli, ali je želi. U to je bila sigurna. I ona želi njega. Oh, koliko ga želi!

U trenutku kad su se popeli uz stepenice, čuli su glasove napolju.

– Ne sada! — uzviknuo je Džud razočarano. — Oh, zaboga, ne sada!

Spustio je Bes i zagledao se u njeno užareno lice.

– Bes? — pozvao je tiho.

Ali, pre nego što je stigla da kaže bilo šta, vrata su se otvorila i Ketu je ušla unutra. Agi i Kristl ušle su za njom. Sve tri smejale su se raspoloženo.

– Vratio si se konačno! — uzviknula je Kristl kad je ugledala Džuda koji je sišao dole da se pozdravi s njima.

Ketu mu je potrčala u zagrljaj, a Kristl je učinila to isto.

– Toliko si nam nedostajao, Džude — cvrkutala je Kristl dok ga je ljubila.

– Dobrodošao kući, tata! — radovala se Ketu.

Džud je bio srećan i nije mogao da sakrije tu svoju sreću. Još nikad ga Bes nije videla tako ozarenog. A ona je bila nesrećna. Upravo su joj ukrali delić sreće koji joj je značio tako mnogo. Krenula je prema kuhinji.

– Zar ne želiš da vidiš šta su kupile? — upitao je Džud.

– Htela bih da popijem kafu. Verujem da bi i vama prijala.

Idem da je skuvam — odgovorila mu je.

Nije obraćala pažnju na Džudov pogled pun nade i molećivi pogled svoje sestre. Nije ni pogledala Džuda za sve preostalo vreme koje su proveli zajedno. Sklanjala mu se s puta sve dok nije došlo vreme da pođe u krevet.

– Zašto ti nisi išla s nama danas, Bes? — upitala je Ketu kad je Bes odvela u krevet. — Nedostajala si nam. Kristl je kazala da je trebalo da te ubedimo da pođeš s nama.

– Imala sam posla kod kuće, dušo — odgovorila joj je Bes. — Radujem se što je vama bilo lepo.

– Bilo bi mi lepše da si ti bila s nama. Kristl ne prestaje da priča. Kao da se boji da će joj neko drugi uzeti reč ako prestane. To me zamara — rekla je devojčica.

Bes je zagrlila čvrsto.

– Volim te, Ketu — promrmljala je.

– I ja tebe volim, Bes. Laku noć. Divno je što je tata kod kuće, zar ne?

– Svakako, mila.

– Rekao mi je da će doći kasnije da me poljubi. Sada mora da porazgovara s Kristl.

Bes je klimnula glavom i okrenula se na drugu stranu da bi sakrila bol koji je osetila u tom trenutku.

– Laku noć. Prijatno spavanje, Ketl.

Otišla je u svoju sobu, obukla spavaćicu i legla u krevet. Osećala je mučninu, a grudi su joj bile nabrekle i postale veoma osetljive na dodir. Nešto neobično se s njom događalo i bila je nervozna zbog toga. Bilo je suviše rano da bude sigurna, ali po svemu sudeći, bila je u drugom stanju.

Dok je tako razmišljala, vrata su se otvorila i Džud je ušao u sobu. Delovao je umorno i iscrpljeno.

– Da? — pogledala ga je Bes upitno.

– Znači, opet smo na istom — nasmejao se kruto. — Maska je na licu, a barijere su podignute da ne bih mogao da ti se približim.

– Zar ne možeš da mi se približiš?

– Fizički mogu — zavukao je ruke u džepove i prišao njenom krevetu.

– To je sve što želiš, zar ne? Uvek je bilo tako.

– U početku je bilo tako — složio se. — Mora da sam ti naneo mnogo bola proteklih nekoliko nedelja. Bes.

– Ne brini se. Ja sam navikla da podnosim bol.

Seo je na njen krevet. Istog trenutka Bes se odmakla da bi izbegla dodir.

– Nemoj da činiš to, zaboga! — uzviknuo je iznemoglo. — Bes, nemam nameru da te povredim. Neću te ni dotaći ako ti to ne želiš.

Opustila se malo, mada je još uvek bila napregnuta.

– Šta želiš? — upitala ga je.

– Kakvo pitanje! Bes, ne možemo da nastavimo ovako.

– Da li želiš razvod?

– Ne! — prasnuo je. — Ne želim razvod. Želim da se potrudimo oboje i da živimo kao normalan bračni par. Treba da prestanemo da pravimo pakao od naših života.

– Šta predlažeš?

– Kao prvo, trebalo bi da predeš u moju sobu i da spavamo zajedno - zagledao joj se u lice.-

- Hoće li nas biti troje u tvom krevetu? — upitala je hladno.

Presekao je gnevnim pogledom.

– Reći ću ti poslednji put da ne spavam s tvojom sestrom

– S mojom polusestrom — ispravila ga je.

– Zaboga, Bes, zar ne možemo da razgovaramo normalno? — provukao je prste nervozno kroz kosu.

Lice joj je bilo ledena maska, ali ćutala je.

— Pomozi mi — nastavio je nežno. — Učini bar neki korak prema meni. Ne možeš da zamisliš koliko mi je teško sve ovo. Svestan sam da sam se ponašao veoma loše prema tebi i to me boli. Učinimo zajedno nešto da nam ubuduće bude lepo.

— Ne veruješ mi, zar ne? — upitao je smireno.

— Kako da ti verujem? Kad god mi se približiš, uvek nastojiš posle toga da me povrediš, kao da želiš da me kazniš zbog svoje slabosti — odgovorila mu je iskreno.

— U pravu si — rekao je konačno. — Pored Ketii ti si jedina moja slabost koju sam ikad sreo.

— I to ti se ne dopada — rekla je tiho. — Užasava te **to** što gubiš kontrolu nad sobom, zar ne?

— I ti si se opirala tome, Bes. Nisi mi dozvoljavala da ti se približim, a kad Se to dogodilo, bila si ogorčena na sebe.

— Platila sam dobro trenutak slabosti i nepromišljenosti.

— Da — složio se. — Povredio sam te. No, nisam očekivao da ću i ja biti duboko povređen. Bes, nas dvoje ipak ne možemo da nastavimo ovako. Ne možemo da izbegavamo jedno drugo. U braku smo. Moramo da se potrudimo oboje da nam bude lepo.

— Onda kaži Kristl da ode — rekla mu je hladno.

— Da li je to ultimatum? — podigao je njeno lice prema svom. — Zar smo došli do toga da smatraš da možeš da mi nareduješ šta da radim samo zato što si svesna da te želim?

— To mi nije namera — promrmljala je tiho.

— Zvuči baš tako — ustao je naglo i zagledao joj se u lice. — Spreman sam da pređem pola puta, draga damo. Ali, dalje neću da napravim ni koraka. Kad budeš spremna da razgovaramo razumno, potraži me. Znaš gde ćeš me naći.

— Svakako da znam — nasmejala se ironično. — Naći ću te tamo gde je moja polusestra.

Narednih dana Džud je pozivao da pođe s njim kad bi išao negde. Zvao je da ide s njim u grad da kupe neku žicu, zvao je da odu da posete susede s obližnjeg ranča, ali ona ga je odbijala hladno i uporno. Odbijala je njegove pozive bez objašnjenja.

— Zaboga, Bes, zar ne možeš bar da pokušaš?! — uzviknuo je iznervirano jedne večeri.

— Ostavi me na miru. To je sve što mi je potrebno.

Gledao je tako da su je podišli žmarci. Njegov pogled bio je suviše prislan. Bio je to pogled koji je izazivao nemir u njoj.

— Jednog dana neću ti dozvoliti da razmišljaš i odlučuješ — uzdahnuo je. — Odneću te u svoj krevet i vodiću s tobom ljubav dokle god budem imao snage. Posle toga ćemo razgovarati.

— O čemu ćemo razgovarati? — pocrvenela je. — O tome kako se užasavaš želje koju osećaš prema meni i kako me mrziš zbog slabosti koju izazivam u tebi i kojoj ne možeš da se odupreš? Ne, Džude. Više te ne želim. Nikad više.

Krenuo je prema njoj i Bes ustuknu nekoliko koraka unazad.

— Mogao bih da te nateram da me moliš — pripremio joj je.

Znala je dobro da bi zaista mogao da je natera da to učinio.

Zatvorila je oči.

- Kakva bi bila svrha svega toga?- upitala ga je tiho.

— U poslednje vreme nisi imao problema sa mnom. Ljubazna sam prema Kristl, a prema tebi sam korektna. Ketl misli da je sve u redu.

— Bes, da li me ti mrziš? — uzdahnuo je.

Pogledala ga je iznenađeno. Delovao je utučeno i umorno.

— Ne, ne mrzim te,

— Džude.

— Mogli bismo da spavamo zajedno — prišao joj je polako.

— Ne mislim na seks. Mislim samo na spavanje. Možda bismo se tako privikli jedno na drugo.

To ne bi mogla da podnese. Pogotovu ne sada kad je zbog jutarnje mučnine počela da izbegava doručak. Džud nije naivan. Odmah bi mu sve bilo jasno.

— Ja... ovaj... volim da spavam sama — promucala je. — U tome i jeste problem — namrštio se nezadovoljno. — Ti voliš sve da radiš sama!

— Ja te nisam primorala da se oženiš sa mnom! — prasnula je i suze joj zamagliše oči.

Ispružio je ruku i privukao je sebi. Naslonio je njenu glavu na svoje grudi. Milovao je nežno po kosi.

— Smiri se — šaputao je. — Smiri se, ljubavi moja. Nemoj da plačeš. Molim te, nemoj da plačeš. To ne mogu da podnesem.

Bio je tako nežan. Nikad ranije nije bio tako nežan kao sada. Ljubio joj je lice i brisao joj suze koje su tekle niz obraze. Gledala ga je s puno poverenja.

— Divna si. Bes. Potreban ti je oslonac i ti ga vidiš u meni. Veruješ mi, zar ne? Isto tako si me gledala jednom, još u samom početku. A tada sam te odgurnuo od sebe. Bio sam neoprostivo grub.

— Nisi želeo da se oženiš sa mnom — prošaputala je. — Ja te razumem.

— Nisam želeo da se oženim ni s tobom, niti s bilo kojom drugom. Ali, želeo sam te. Želeo sam te godinama. Kad si mi jednom pripala, želja je postala još snažnija. Sve o čemu sam mogao da razmišljam bilo je kako da mi pripadneš ponovo — naslonio je svoje čelo na njeno i uzdahnuo duboko. — Bes, budim se sa željom za tobom i ležem s

istom tom željom. Ako si želela da me kazniš, zar to nije dovoljna kazna?

Naravno da je bilo dovoljno. Ipak, nije mogla da dozvoli sebi da ponovo vodi ljubav s njim kad je znala da je on ne voli. Njegova želja nije joj bila dovoljna.

— Umorna sam, Džude. Hoću da spavam.

— Zar me zaista više ne želiš? — odmakao se od nje naglo.

Ugrizla se za usnu i odmahнула glavom polako.

— To me ne iznenađuje — nasmejao se glasno. — Zene s kojima sam provodio noći nisu me želele za stalno.

Tog trenutka Bes se setila Elize i Džudovih ožiljaka iz rata koje je skrivao misleći da će je uplašiti. Obuzela ju je tuga i kajanje.

— Džude! — pokušala je da ga zaustavi kad je krenuo prema vratima.

Nije se ni okrenuo.

— Spavaj, Bes. Više te neću uznemiravati.

Izašao je i zatvorio vrata za sobom.

IX

Kad je sišla dole narednog jutra, Kristl i Džud bili su za stolom. Doručkovali su. Kristl je flertovala i smejala se svojim šarmantnim osmehom kao i uvek.

— Konačno si stigla — pozdravila je Kristl vedro kad je ugledala. — Mislila sam da ćeš provesti celo prepodne u krevetu.

Bes se zadržala dugo u kupatilu. Tog jutra mučnina je bila izraženija nego ranije i osećala se veoma loše. No, nikad to ne bi priznala. Skupila je svu snagu da bi se osmehnula.

— Uspavala sam se — odgovorila je. — Zdravo, Ketl. Prijatno.

— Kristl je predložila da idemo u Alamo danas — rekao joj je Džud.

— Ubeđena sam da će vam tamo biti lepo — promrmljala je Bes.

— I ti ideš — nastavio je.

— Ne, ne dolazi u obzir. Nisam raspoložena za šetnju po gradu.

— Rekao sam da ćeš ići — presekao je pogledom.

— Bes, nemoj svima da nam pokvariš dan — pogledala je Ketl molećivo.

— Pre neki dan si rekla Ketl da bi želela da vidiš Alamo — dodala je Kristl prekorno. — Zašto ne bismo išli svi danas?

Shvatila je da ne vredi da se opire. Konačno je klimnula glavom.

— U redu. Poći ću s vama.

— Ura! — uzviknula je Ketī oduševljeno. — Videćeš da će nam biti divno, Bes.

Zaista je uživala u izletu. Alamo je poznato istorijsko mesto koje je odavno želela da upozna. Džud je išao pored nje dok su se šetali i objašnjavao joj mnogobrojne zanimljivosti. Slušala ga je s mnogo pažnje. Znao je da priča na veoma zanimljiv način i poznao je dobro istoriju tog kraja. Nije ni primetila kad joj je Džud prebacio ruku preko ramena. Kad je postala svesna njegove ruke preko svojih ramena, nije reagovala. Prijala joj je ta snažna ruka. Osećala se tako sigurnom i zaštićenom.

— Bes, hteo bih da ti kažem nešto — započeo je Džud. — Tiče se našeg braka. Popusti samo malo i kreni prema meni umesto što stalno bežiš od mene.

— Bezbednija sam dok bežim od tebe — rekla mu je tiho.

— To manje boli.

Prebledeo je. Ugledala je ogorčenje na njegovom licu.

— Znam da nisam bio baš ljubazan s tobom. Ali u poslednje vreme se trudim da te ničim ne povredim. No, ti si odlučila da mi ne pomogneš u naporima da ti se približim.

— Ne bih rekla da se baš mnogo trudiš. Zar se trudiš na taj način što si stalno s Kristl?

— Da li si ljubomorna, Bes? Odgovori mi.

— Nisam — okrenula je glavu na drugu stranu. — A kad bih bila ljubomorna, učinila bih sve da ti to ne pokažem. Dovoljno sam mudra da ne pokažem neprijatelju ono što mislim i osećam.

— Zar sam ti ja neprijatelj? — podigao je obrve.

U tom trenutku prišla im je Ketī. Devojčica je bila razdragana i raspoložena. Čavrljala je veselo

Nastavili su šetnju. Bes je bila umorna. Sada je bila već sasvim sigurna u svoju trudnoću. Simptomi su bili jasno izraženi.

— Hoćeš li da se odmorimo malo? — upitao je Džud.

— Da. Prijalo bi mi da sednemo negde — odgovorila mu je.

X

Zaspala je i kad se probudila, u sobi je bila tama. Vrata su se otvorila. Džud je ušao unutra.

— Probudila si se konačno — rekao je dok je stavljao tacnu s hranom na njen noćni stočić. — Agi ti je pripremila hranu. Treba da jedeš.

— Umirem od gladi — priznala je.

— Ugojila si se u poslednje vreme, Bes. Vidim da ne možeš da zakopčaš farmerke — primetio je.

— Jedem dosta i stalno sam gladna — klimnula je glavom. — Uostalom, zar je tebe briga što sam se ugojila? Nisam ni mislila da bi ti to mogao da primetiš.

— Ja primećujem sve što je u vezi s tobom, Bes — rekao joj je nežno. — Baš sve.

— Zaista? Ipak, primećuješ više Kristl.

— Kristl zna da flertuje. dušo — pomilovao je po obrazu. — Ti nisi nikad ni pokušala to da naučiš.

— Mislim da bi trebalo da naučim to od nje. Od nje bih zaista mogla samo to da naučim. Kristl je stručnjak za flertovanje.

— Mrziš je, zar ne? — gledao je zamišljeno. — Jednom sam ti predložio da se preseliš u moju sobu i da spavamo zajedno. Odbila si me. Da li si se predomislila?

Nagnuo se prema njoj i Bes oseti paniku.

— Nemoj, molim te.

— Obećao sam ti da ću biti nežan — prošaputao je. Obuzela je slabost zbog njegovog pogleda. Srce joj je kucalo snažno. Nije mogla da prihvati to što joj je predlagao. Ne još.

— Rekla sam ti da to ne želim — spustila je pogled.

— Rekla si mi, ali ja ti nisam poverovao — zagledao se u nju. — Neću da insistiram. Promenila si se u poslednje vreme. Lice ti se zaokruglilo, a grudi su ti nabujale.

— Hvala ti što si mi doneo večeru — pocrvenela je.

— Hvala i laku noć — pogledao je upitno. — Laku noć, ljubavi. Raspravićemo to nekom drugom prilikom. Sada se odmaraj.

— Da li je Kristl legla? — upitala ga je kad je već bio kod vrata.

— Legla je — uputio joj je dug i značajan pogled. — Ljubomorna si, zar ne?

— Idi do đavola! Mrzim sve muškarce! Mrzim te, Džude! Mrzim Kristl! — vikala je izbezumljeno.

Nasmejao se glasno i otvorio vrata.

— Kad se budeš umorila od takvog ponašanja, ubeđen sam da ćemo naći zajednički jezik. Videćeš da će to biti sa- svim lako. Daleko lakše nego što misliš.

Prevrtala se celu noć u krevetu. Suze su joj tekle niz lice. Sve vreme je zamišljala Kristi u Džudovom zagrljaju. Bila je van sebe od očajanja. Sta da radi? Vratice se kući, odlučila je. Ali kad se ujutru probudila, bila joj je muka i osećala se krajnje iscrpljenom. Nije imala snage da razmišlja o svojoj budućnosti.

Obukla je široku haljinu, raščesljala kosu i pošla dole. U kući je vladala tišina. Trgla se kad je čula glasove iz Džudove radne sobe. Vrata su bila poluotvorena.

Prišla je vratima i pogledala unutra. Skamenila se kad je ugledala prizor pred svojim očima. Kristl je bila u Džudovom zagrljaju. Njih dvoje poljubili su se u tom trenutku. Bes je bila bleđa i paralisana. Nije mogla ni da se pomeri.

Kao da je osetio nečije prisustvo, Džud je podigao glavu i primetio je. Kristl ju je takođe primetila u tom trenutku.

— Bes, dušo — obratila joj se pribrano. — Odmah ću ti objasniti . . .

— To nije ono što ti misliš — dodao je Džud čije je lice takođe prebledelo.

— Bednice jedna — prosiktala je Bes, gledajući svoju sestru. — Jeftina, prljava bednice! Zar ti nije dovoljno što si mi uzimala celog života sve što ti se sviđa? Zar nije dovoljno što si me ostavila samu s majkom dok si se provađala po Evropi? Ne, to ti nije bilo dovoljno! Morala si da dođeš ovamo i da mi razoriš brak!

— Bes, sačekaj samo trenutak... — pokušala je Kristl da je smiri i da joj objasni.

— Ništa ja neću da čekam! — vikala je Bes neumoljivo.

— Sve što je bilo lepo u mom životu oduzela si mi i uništila! Uvek si mi preotimala mladiće! Nagovorila si Karlu da ti da nakit moje bake, a onda si ga prodala u bescenje! Taj nakit ja bih dala svojoj deci! Sada si mi uzela i Džuda!

— Dušo, smiri se — preklinjala je Kristl, polazeći prema njoj

Ali, Bes je ustuknula unazad. Mrzela ih je oboje. Skinula je svoj venčani prsten s ruke i bacila ga prema Kristl.

— Uzmi i ovo! Sigurno će ti biti potrebno! — vikala je.

— Uživajte oboje! Ja odlazim kući! Neću da vidim nijedno od vas nikad više u životu!

Izjurila je iz radne sobe, ne obraćajući pažnju na preklinjanje svoje sestre. Ne razmišljajući o tome kuda je krenula, otvorila je vrata i potrčala niz stepenice. Zaslepljena suzama, nije primetila jedan stepenik. Izgubila je oslonac i pala svom težinom niz stepenice. Osetila je žestok bol, a posle toga utonula je u tamu.

Snovi su bili užasni. Videla je Džuda i Kristl kako igraju. Vikala ih je, ali je oni nisu čuli. Tonula je u bezdan . . .

— Probudite se, otvorite oči sada — čula je muški glas.

Otvorila je oči i ugledala doktora. Pogledala je zbunjeno oko sebe. U dnu sobe ugledala je bolničarku. Tada se setila svog pada.

— Šta je s bebom? — upitala je uplašeno.

- Zar ste u drugom stanju? — pogledao je doktor iznenađeno.

— Mislim da jesam — prošaputala je nesigurno.

Slušao je pažljivo dok mu je govorila o simptomima koje je osećala u poslednje vreme.

— Moraćete da ostanete ovde preko noći — rekao joj je zabrinuto.

— Ne brinite ništa. Mislim da je sve u redu. No, proverićemo.

— Doktore, molim vas, ako je moj muž, ili bilo ko drugi iz porodice, napolju, nemojte im reći za bebu — pogledala ga je molećivo.

— Ne želim da saznaju još za to.

— U redu — nasmejao se. — Sigurno želite da im sami saopštite radosnu vest. Ali ako odmah ne pustim vašeg muža unutra, imaćemo problema s njim. Od kako ste doneti ovamo, on insistira da uđe i da bude pored vas.

Zatvorila je oči. Kad ih je ponovo otvorila, Džud je bio pored nje.

- Kako se osećaš? — upitao je zabrinuto.

- Dobro mi je.

Uhvatio je za ruku. Tek tada primetila je da je prsten ponovo na njenoj ruci.

— Zašto hoće da te zadrže u bolnici? Rekli su mi da je sve u redu.

— Zbog čega je potrebno da ostaneš?

— Hoće . . . ovaj ... da izvrše neka testiranja — promucala je.

— Oh, Bes, ljubavi... — zatvorio je oči s očajanjem. Delovao je krajnje utučeno. Da nije bila tako pospana od sredstva za umirenje koje je popila, ispružila bi ruku i pomilovala ga po licu.

— Hoćeš li da ostanem s tobom? — pitao je, ali sredstvo je počelo da deluje i ona je neprimetno utonula u san.

Ni sama nije znala koliko je spavala. Kad se probudila, u sobi je bila tama. Kristl je upravo ulazila u sobu. Bes se odmah razbudila i uputila sestri leden pogled.

— Smiri se. Bes, molim te — preklinjala je Kristl. — Ako se uzrujaš, primoraće me da izađem iz sobe, a obećala sam Džudu da se neću mrdnuti od tebe. Molim te, Bes, saslušaj me šta imam da ti kažem. Ako i posle toga budeš želela da odem, obećavam ti da ću otići.

— U redu. Kaži mi šta imaš i onda idi.

Kristl je sela kraj nje na krevet i započela tiho.

— Ono što si videla, bio je samo izraz zahvalnosti. Bes, ja nisam došla ovamo da ti uzmem muža. A čak i da sam došla s tom namerom. to mi ne bi uspelo. Džud ne želi mene.

Bes je gledala u stranu i želela je da Kristl ode.

— Jutros me je pozvao Zak, moj grof iz Francuske — nastavila je Kristl. — On želi da se oženi sa mnom. Možeš li to da zamisliš? On zaista hoće da se oženi sa mnom.

Ovo je privuklo Besinu pažnju. Pogledala je sestru zainteresovano.

— Nisam ni mislila da ću mu toliko nedostajati — smeškala se Kristl zadovoljno. — Džud mi je rekao da će se to dogoditi ako me Žak voli. Htela sam da odem još pre nekoliko nedelja, ali on me je zadržavao da ostanem. Verovala sam da me zadržava zbog toga da bi tebe načinio ljubomornom i ja sam pokušala da mu pomognem. Znala sam da ti moje prisustvo ne prija. Ali, želela sam da ti se približim i mislila sam da će vreme učiniti da se opustiš i da mi dozvoliš da ti se bar malo približim. Bio mi je potreban neko s kim bih se izrazgovarala, neko ko bi me saslušao i shvatio. Bes, ja imam samo tebe.

— Zašto mi to nisi rekla? — Besine oči su se ovlažile.

— Kako? Stalno si me izbegavala. Bes, ja se smejem i šalim, ali to je samo moj način da sakrijem tugu koju osećam. Ljudi gledaju u meni lakomislenu osobu nesposobnu za prava osećanja. Vidiš, i Zak je mislio da ispod mog lepog izgleda nema ničeg pravog i iskrenog. To mi je i rekao. Zbog toga sam ga ostavila i došla ovamo. Naravno, svoj bol sam krila od svih i ponašala se kao da sam sasvim srećna. Niko nije znao kako se, u stvari, osećam. To je shvatio samo Džud. On je bio isto tako povređen i znao je da prepozna simptome.

— Molim te, nemoj da me mrziš — rekla je Kristl ne- sigurno. — Ja sam mu zahvalila na jedini način koji mi je blizak. Nije mi bila namera da tebe povredim. To ne bih učinila ni za šta na svetu.

— Žao mi je što te nisam shvatila — prošaputala je. — Oprosti mi za sve što sam ti rekla . . .

— Imala si pravo da mi kažeš sve to — osmehnula se Kristl nežno. — Nisam ni znala da imam tako žestoku i temperamentnu sestru.

— Ni ja nisam znala da mogu da budem takva — nasmejala se Bes. — Tek pored Džuda otkrila sam tu svoju crtu.

— Jadan Džud — promrmljala je Kristl. — Današnji dan mu je najgori u životu. Danas je platio za sve grehove koje je hteo i koje nije hteo da prizna.

— Da li je on ovde? — upitala je Bes sa strepnjom.

— Naravno da je ovde. Ceo dan nije se pomakao od tebe. Sada je otišao samo da pojede nešto. Ja sam ga naterala da ode da jede. Očajan je zbog toga što ti se dogodilo. Oseća se odgovornim za sve.

— Sada mi je dobro. Može da ode kući i . . .

— Šta bi radio kod kuće? Bes, taj čovek te voli. Trebalo je da ga vidiš kako se ponašao kad si ti pala. Nikad u životu nisam videla muškarca da toliko pati. Ja sam morala da pozovem hitnu pomoć, jer on nije hteo da te ostavi ni jednog trenutka. Bio je van sebe od straha i bola. Sva sreća što Ketu nije bila kod kuće.

— Ketu! Jadno dete. Da li ste je obavestili?

— Naravno da smo je obavestili. Rekli smo joj da će sve biti u redu. Ona i Agi su kod kuće.

— Oh, osećam se tako glupo — uzdahnula je. — Sve to dogodilo se zato što sam bila ljubomorna bez ikakvog razloga.

Da li možeš da mi oprostiš, Kristl?

— Ti treba meni da oprostiš — odgovorila joj je Kristl nežno. — Bes, da li ti je jasno da nikad nisam mogla da te dostignem? Ti si oduvek bila tako nežna i obazriva. Nesebična si i ljudi te vole. Ima u tebi neke otmenosti koju ja ne bih uspela da steknem ni za hiljadu godina. Lepota prolazi, Bes, ali ona unutrašnja lepota uvek ostaje.

Bes se podigla i zagrlila svoju sestru. Obe su plakale.

— Da li si sigurna da će sve biti u redu? — upitala je Kristl.

— Hoće. Već sada se osećam sasvim dobro.

— Drago mi je da to čujem, jer ja već moram da krenem nazad u Evropu. Plašim se da bi Zak mogao da se predomisli što se tiče venčanja ako ne odem odmah. Da li se: slažeš da odem?

— Slažem se ako mi obećaš da ćeš me pozvati na svadbu.

— Prvu pozivnicu poslaću tebi — nasmejala se Kristl srećno. — Džud će te dovesti.

— Da — promrmljala je Bes, menjajući raspoloženje istog trena.

— Pruži mu šansu, Bes — stisnula je Kristl za ruku. — Nije mu lako. Veruj mi. Ja sam razgovarala mnogo s njim I znam kako se oseća. Obećaj mi da ćeš mu pružiti šansu.

— Obećavam ti — osmehnula se Bes.

Samo što je Kristl izašla iz sebe, doktor Barns je ušao.

— Nosim dobre vesti — smeškao se. — Da li želite dečaka ili devojčicu?

— Oh, znači da sam zaista u drugom stanju! — prošaputala je Bes ushićeno i uhvatila se za stomak.

— S bebom je sve u redu, kao i s vama. Možete da odete iz bolnice sutra ujutru. Sada se odmarajte. Prijatno spavanje.

Osmehivala se još dugo. Činilo joj se da nikad u životu nije bila tako srećna.

XI

Kad je ujutru otvorila oči, ugledala je Džuda. Sedeo je na stolici kraj njenog kreveta.

— Džude? — pozvala ga je tiho.

— Kako se osećaš? — upitao je brižno.

— Dobro mi je. Malo me boli noga od pada. To je sve. Gde je Kristl?

– U avionu za Pariz. Rekla je da će ti se javiti telefonom večeras.
– Kristl mi je objasnila sve. Žao mi je što sam se ponela onako nepromišljeno — rekla mu je tiho.

Uhvatio je za ruku i prineo je svojim usnama.

– Samo kad se sve završilo dobro. Mislio sam da ću poludeti od očajanja kad sam te video kako padaš. Doktor mi kaže da ćeš danas moći da ideš kući.

– Jedva čekam da izađem iz ove sobe.

– Bes, Agi mi kaže da u poslednje vreme izbegavaš doručak i da ti je muka ujutru — zagledao se u nju.

Srce joj je snažno kucalo. Došao je taj značajni i neizbežni trenutak da mu saopšti istinu. Seo je kraj nje. Još uvek je držao za ruku i gledao je uporno.

– Hoćeš li mi roditi bebu, ljubavi? — pomilovao je nežno po stomaku.

-- Hoću — dotakla je njegovu ruku.

– Zašto mi to nisi kazala ranije?

– Plašila sam se — rekla je tiho.

– Mene? — iznenadio se.

– Ne, Džude. Plašila sam se da ćeš se osećati još više zarobljenim ako to saznaš. Verovala sam da želiš Kristl, a ne mene.

– A ja sam mislio da ti ne želiš mene. To si mi čak i rekla.

– Zato što nisam bila sigurna u tebe. Ti si tako samouveren. Nikad nisam znala šta misliš ili osećaš.

– Znači, oboje smo bili nesigurni. Sada će sve biti drugačije. Srećan sam zbog bebe. Još na samom početku sam ti rekao da bih želeo da mi rodiš dete — smeškao se zadovoljno. — Ponašao sam se glupo i nezrelo. Oprosti mi, Bes. Zadržavao sam namerno Kristl kod nas. Hteo sam da njoj učinim uslugu. Bio sam ubeđen da će nedostajati svom Francuzu ako ostane duže. Istovremeno sam hteo da izazovem tvoju ljubomoru. Da sam znao kako su tragične posledice mogle biti, ne bih je zadržavao ni dana. Da si se povredila ozbiljno ili da si izgubila bebu, ne bih sebi nikad mogao oprostiti.

– Da, skoro je došlo do tragedije zbog jednog bezazlenog poljupca koji sam slučajno videla — klimnula je glavom.

– Kristl je bila toliko uzbuđena što joj se Žak javio i što je zaprosio, da nije mogla da se obuzda. Zagrlila me je i poljubila da bi mi zahvalila što je plan koji smo zajedno skovali uspeo. Bes, ja ne želim drugu ženu. Želim samo tebe. Hudi sigurna u to.

Lice joj se ozarilo. Njegove reči su bile iskrene, toga je bila svesna. Čitali su oboje i gledali se. Njihove oči izražavale

Kad su se vratili kući, sve je bilo drugačije. Keti i Agi dočekale su ih razdragano. Tek sada je Bes mogla da se potpuno opusti. Bila je sigurna

u Džudovu ljubav i to je učinilo da joj ta kuća postane bliska i topla. Džud nije skrivao svoju ljubav. Motrio je budno na svaki njen korak, vodio računa o njenoj ishrani i ponašao se kao zaljubljeni muž i srećni budući otac.

Te noći se konačno preselila u sobu svog muža.

Kad je ušla u sobu, čula je šuštanje vode u kupatilu. Džud se tuširao. Zaključala je vrata za sobom, sela na krevet i čekala nestrpljivo da Džud izađe iz kupatila.

Konačno, šuštanje vode je prestalo i Džud je izašao iz kupatila. Zastao je iznenađeno kad je ugledao, a onda se njegovim licem razlio zadovoljni osmeh.

— Zdravo — rekao joj je.

— Zar si iznenađen što me vidiš ovde? — upitala ga je.

— Nisam iznenađen. Srećan sam — prišao joj je i zagrlio je.

— Jednom si mi rekao da mogu da dođem u tvoju sobu kad budem spremna — prošaputala je. — Sad sam spremna.

— Znači, došla si da me zavedeš — zadirkivao je.

— Tako nešto — nasmejala se. — No, moraćeš da mi pokažeš kako to da izvedem.

— Skini haljinu za početak. Uostalom, ne treba da te upućujem. Ovo je tvoja ideja. Jednom si me već veoma uspešno zavela i to bez moje pomoći — smeškao se.

Razvezala je kaiš na svojoj haljini i skinula je. Bila potpuno naga.

— Divna. si — zagrlio je srećno — Oh, koliko te želim, ljubavi. Potrebna si mi.

Dah mu je postao neujednačen, a milovanje nestrpljivo.

— Ne mogu više da čekam — mrmljao je. — Oprosti mi.

— Ni ja ne mogu da čekam — dodala je uzbuđeno. — Čekala sam suviše dugo.

Preneo je na krevet i već sledećeg trenutka prepustili su se ljubavi koju su dugo potiskivali.

— Volim te, Bes — mrmljao je Džud u zanosu.

— Da li si svestan šta govoriš? — upitala ga je.

— Naravno da sam svestan. Volim te više nego što sam ikad voleo nekog u svom životu. Vrati mi samo malo te ljubavi biću najsrećniji na svetu.

Odmakla se načas od njega i zagledala mu se u oči. U njima je videla duboku i iskrenu ljubav.

— Onda tvojoj sreći ne stoji ništa na putu, ljubavi — rekla mu je nežno. — Ja te volim još od svoje petnaeste godine.

Činilo joj se da je vreme stalo te noći. Njihova užarena i željna tela pružala su beskrajno zadovoljstvo jedno drugom. Cela noć bila je simfonija pokreta, strasti i nežnosti. Samo što bi završili ljubavnu igru,

Džud bi je privlačio ponovo u zagrljaj i izazivao novi i još snažniji talas strasti. Zaspali su zadovoljni i iscrpljeni tek pred zoru.

Sunce je obasjavalo sobu kad su se probudili. Ponovo su vodili ljubav, a onda je Džud zagrlio i zagledao se zaljubljeno u njeno lice.

— A ja sam mislio da mi se dopada da budem neženja — promrmljao je. — Nisam ni mislio da u braku može da bude ovako lepo.

— Učiniću sve da svakog dana budeš zadovoljniji i srećniji što si se oženio sa mnom — poljubila ga je nežno.

— Prošle noći došla si kod mene prvi put nakon Nove godine. Od tada sam pokušavao na sve moguće načine da ti se približim, ali ti si me uporno odbijala. Uprkos svemu, gajio sam nadu da ćeš jednog dana doći i da ćeš se ušunjati u moj krevet — nasmejao se.

— To bih i učinila da sam bila sigurna u tvoja osećanja. No, plašila sam se da ti pokažem koliko te volim i želim. Znala sam da si se oženio sa mnom protiv moje volje, a verovala sam da si zaljubljen u Kristl i nisam htela da ti smetam.

— Bes, u početku nisam bio oduševljen našim venčanjem. Ali, što je vreme dalje odmicalo, vezivao sam se sve više za tebe. Konačno sam shvatio da te volim i da mi život bez tebe ne bi više ništa značio. Kad samo pomislim da ćeš biti majka mog deteta! Verujem da čovek ne može da bude srećniji nego što sam ja sada.

— Imaćemo divne priče da pričamo svojim unucima — nasmejala se Bes. — Zamisli samo kako će se deca smeјati kad im budem ispričala kako si me izvukao na silu iz moje kuće i primorao me da pođem s tobom u Teksas da bi se venčao sa mnom.

— Ako to ispričaš, ja ću im ispričati kako si me zavela nasred jahačke staze — pripretio joj je.

— Ti si običan ucenjivač!

— Po svemu sudeći, biće najbolje da sačuvamo naše tajne. Kad ostarimo, ja ću ti šaputati na uho naše uspomene, a ti ćeš crveneti i paziti da unuci ne čuju kakva im je baka bila u mladosti — smeјao se Džud.

— Voleću te celog života — zagrlila ga je.

— I ja tebe, ljubavi. A sada, pokaži mi koliko me voliš — privukao je u zagrljaj. — Da li se slažeš?

— Naravno da se slažem — nasmejala se i pružila mu svoje usne.

— K R A J —

By Voki